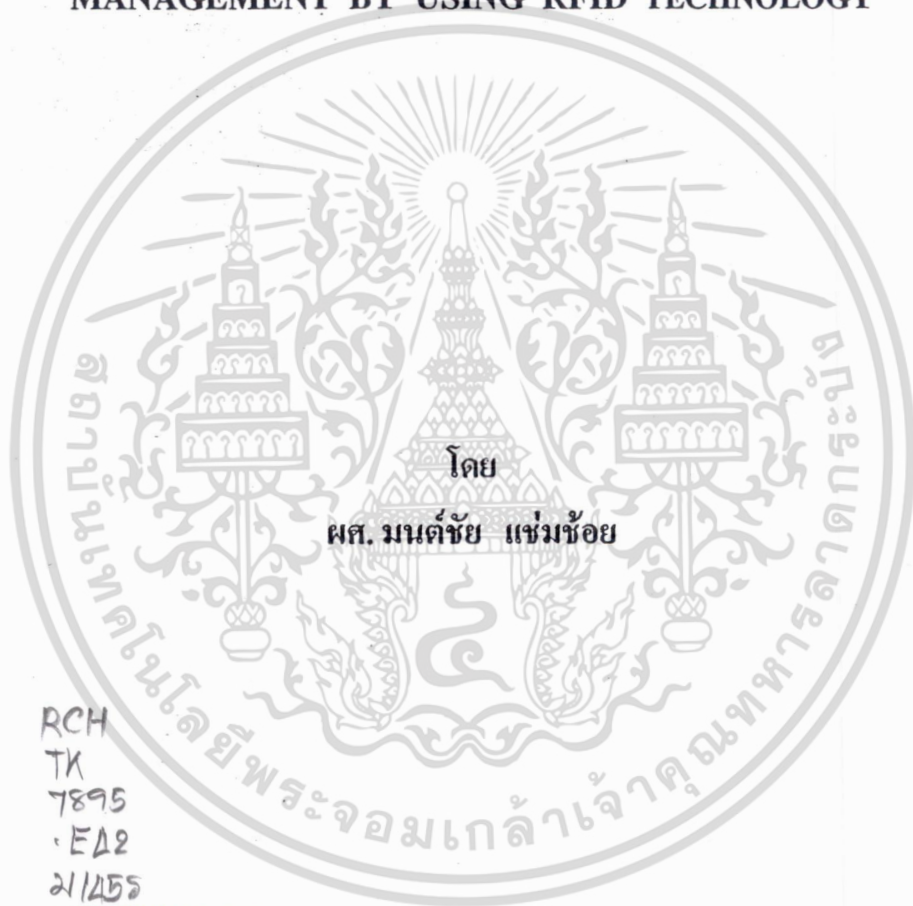

รายงานโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

ระบบสมองกลฝังตัวควบคุมการลงทะเบียนบุคคลด้วยเทคโนโลยี RFID
EMBEDDED SYSTEM BASED PERSONAL REGISTRATION
MANAGEMENT BY USING RFID TECHNOLOGY

RCH
TK
7895
E42
2/2555

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

84485

13 ต.ค. 2555

เสนอต่อ

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากเงินรายได้คณะวิศวกรรมศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

โครงการวิจัย	ระบบสมองกลฝังตัวควบคุมการลงทะเบียนบุคคลด้วยเทคโนโลยี RFID
หัวหน้าโครงการ	ผศ. มนต์ชัย แซ่มซ้าย
หน่วยงาน	คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้ได้นำเสนอระบบสมองกลฝังตัวเพื่อควบคุมการจัดการลงทะเบียนบุคคลที่จะเข้ามาในการจัดงานขององค์กรด้วยเทคโนโลยี RFID โดยจุดประสงค์ของระบบนี้เพื่อการตรวจสอบข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว และยังสามารถรองรับผู้ใช้งานในระบบที่มีหลายประเภทได้เป็นจำนวนมาก ระบบสมองกลฝังตัวเพื่อควบคุมการลงทะเบียนบุคคลนี้จะประกอบด้วยเครื่องส่งและเครื่องรับโดยอาศัยเทคโนโลยี RFID ซึ่งจะเชื่อมต่อกับระบบสมองกลฝังตัวเพื่อใช้ในการประมวลผล จากผลการทดสอบที่ได้พบว่าระบบที่นำเสนอนี้จะทำให้สามารถประหยัดพื้นที่ในการติดต่อประสานงาน อีกทั้งยังมีความสะดวกและรวดเร็วต่อการใช้งานอีกด้วย

ABSTRACT

This project presents the embedded system based personal registration management by using RFID technology. The purpose of the system is to perform fast information, as well as being to verify the data correctly. The additional function of the system is to support large number of user types, which can save project resources. The system consists of RFID transmitter and receiver which is connected to the embedded system to process the information. Based on the experimental results, the system can correct incoming information and also convenient for operator.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 บทนำ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 สถาปัตยกรรมของระบบ	2
1.5 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ	2
บทที่ 2 ระบบสมองกลฝังตัวและเทคโนโลยี RFID	3
2.1 เทคโนโลยี RFID	3
2.1.1 บทนำ	3
2.1.2 ความหมายของ RFID	3
2.1.3 ส่วนประกอบของระบบ RFID	3
2.1.4 หลักการและเทคนิคที่ใช้รับส่งข้อมูล	11
2.1.5 ขั้นตอนการทำงานระหว่างเครื่องอ่านกับแท็ก	14
2.1.6 ความสามารถในการโปรแกรม	14
2.1.7 การจัดการลำดับคำสั่ง	15
2.1.8 แท็กแบบ 1 บิต	15
2.1.9 การจำแนกประเภทอุปกรณ์ของ RFID ตามคุณลักษณะของเครื่อง	16
2.1.10 โครงสร้างของระบบแสดงตัวตนแบบ RFID	18
2.1.11 คลื่นพาหะในระบบ RFID	19
2.1.12 ลักษณะการพิจารณาเลือกใช้อุปกรณ์	22
2.1.13 ตัวอย่างการใช้งาน	23
2.1.14 มาตรฐานของ Contactless Smart Card	24
2.2 Mifare Contactless Smart Card	25
2.2.1 บทนำ	25
2.2.2 Mifare Standart 1 Kbyte(MF1 IC S50)	26
2.3 ชุดพัฒนาคอม 86	26
2.3.1 บทนำ	29
2.3.2 ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของชุดพัฒนาคอม 86	27

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำ

ในยุคปัจจุบันการแข่งขันทางเทคโนโลยีมีอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นตามลำดับ เทคโนโลยีที่ผลิตออกมานั้นต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ได้เป็นอย่างดี โดยทั่วไปแล้วจะเน้นไปที่ความสะดวกและรวดเร็วในการใช้งาน ดังนั้นการพัฒนาเทคโนโลยีใดๆ จึงไม่ใช่เพียงประดิษฐ์กรรมที่แปลกใหม่เท่านั้น หากแต่ผู้ผลิตยังต้องคำนึงถึงสิ่งที่ผู้ใช้ต้องการเป็น ปัจจัยหลักด้วย

ในปัจจุบันเทคโนโลยีที่กำลังได้รับความนิยม คือเทคโนโลยีประเภทการแสดงสถานะของข้อมูล เพราะมีการให้ความสำคัญกับข้อมูลซึ่งจะต้องสะดวกในการปรับเปลี่ยนและการตรวจสอบ ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีประเภทนี้เข้ามาใช้ในชีวิตมนุษย์มากขึ้น อาทิเช่น การนำมาทำเป็นบัตรซึ่งเก็บสถานะข้อมูลของบุคคล หรืออาจนำมาติดตั้งกับสินค้าเพื่อเก็บสถานะของสินค้า ก่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ใช้งาน เนื่องจากทำให้ทราบข้อมูลได้ตลอดเวลาที่ต้องการ เทคโนโลยีที่นำมาใช้และรู้จักกันอย่างแพร่หลายคือ บาร์โค้ด , เครื่องอ่านแถบแม่เหล็ก แต่หากจะกล่าวถึง เทคโนโลยีในปัจจุบันที่กำลังได้รับความนิยมคือเทคโนโลยี RFID ซึ่งแตกต่างจากการเทคโนโลยีลักษณะเดียวกัน โดยสามารถส่งผ่านข้อมูลด้วยระยะทางที่ไกลกว่า และมีความยืดหยุ่นสูงกว่า

โครงการวิจัยนี้ได้นำความสามารถของเทคโนโลยี RFID และความได้เปรียบของเทคโนโลยีในด้านต่างๆ มาพัฒนาปรับปรุงเพื่อการใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยรองรับกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

1.2 วัตถุประสงค์

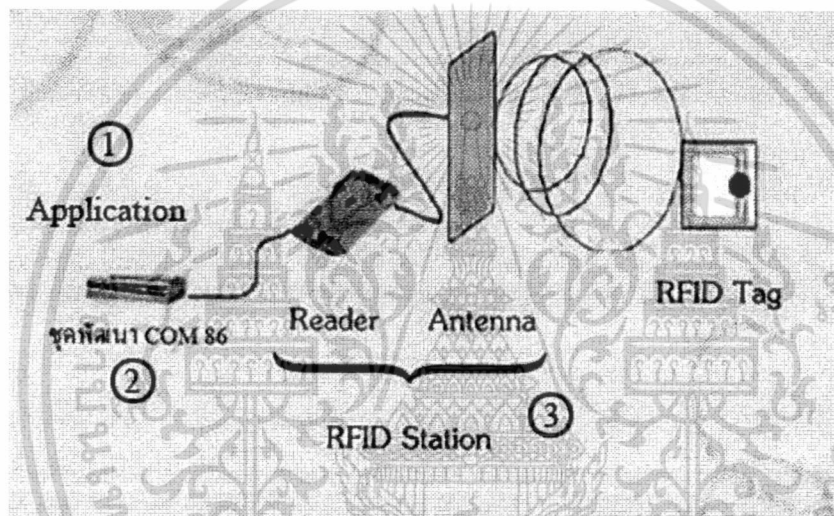
1. เพื่อวิเคราะห์และพัฒนาเครื่องอ่านบัตร RFID เพื่อนำไปใช้งานร่วมกับระบบสมองกลฝังตัว (Embedded Systems)
2. สร้างแอปพลิเคชันเพื่อแสดงสถานะบุคคลได้
3. สามารถดึงข้อมูลที่สร้างจากฐานข้อมูลผ่านทรานสปอนเดอร์หรือแท็ก (Tag) ที่อยู่ในบัตรที่ใช้เทคโนโลยี RFID
4. พัฒนาชิ้นงานให้มีขนาดเล็กสามารถเคลื่อนย้ายได้ และรองรับการใช้งานสำหรับการจัดการเข้างาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ใช้ฐานข้อมูล Mysql เพื่อนำมาใช้ในการติดต่อเชื่อมโยงข้อมูลกับแอปพลิเคชันภาคส่ง
2. ระบบสมองกลฝังตัวจะทำหน้าที่ในส่วนของการส่งผ่านข้อมูล
3. ใช้โปรแกรม Visual Basic เพื่อใช้ในการดึงค่าข้อมูลจากเครื่องอ่าน RFID
4. สามารถควบคุมแอปพลิเคชัน ในการจัดการระบบซึ่งใช้ เครื่องอ่านบัตร RFID ได้

1.4 สถาปัตยกรรมของระบบ

รูปที่ 1.1 ภาพรวมของระบบ

1.5 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

1. ศึกษาในส่วนของระบบสมองกลฝังตัว
2. ศึกษาในการติดต่อระหว่างระบบสมองกลฝังตัวกับเครื่องอ่าน RFID โดยใช้ภาษา Visual Basic
3. สร้างฐานข้อมูล โดยใช้ Mysql เชื่อมต่อกับภาษา Visual Basic
4. พัฒนาเครื่องอ่าน RFID ร่วมกับระบบสมองกลฝังตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ระบบสมองกลฝังตัวและเทคโนโลยี RFID

2.1 RFID (Radio Frequency Identification)

2.1.1 บทนำ

RFID เป็นเทคโนโลยีใหม่ที่มีบทบาทและความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การประยุกต์เทคโนโลยี RFID มีรูปแบบหลากหลาย ด้วยจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน แต่อยู่บนหลักการพื้นฐานเดียวกันนั่นคือการใช้คลื่นความถี่วิทยุเพื่อการระบุอัตลักษณ์ของวัตถุ หรือเจ้าของวัตถุที่ติดป้าย RFID แทนการระบุด้วยวิธีการอื่น ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพได้

2.1.2 ความหมายของ RFID

RFID ย่อมาจาก Radio Frequency Identification เป็นระบบระบุลักษณะของวัตถุด้วยคลื่นความถี่วิทยุที่ได้ถูกพัฒนามาตั้งแต่ปีค.ศ. 1980 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำไปใช้งานแทนระบบบาร์โค้ด (Barcode) โดยจุดเด่นของ RFID อยู่ที่การอ่านข้อมูลจากแท็กหรือทรานสปอนเดอร์ได้หลายๆ แท็กแบบไร้สัมผัสและสามารถอ่านค่าได้แม้ในสภาพที่ทัศนวิสัยไม่ดี ทนต่อความเปียกชื้นและแรงสั่นสะเทือน การกระทบกระแทก สามารถอ่านข้อมูลได้ด้วยความเร็วสูง โดยข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในไมโครชิปที่อยู่ในทรานสปอนเดอร์ ปัจจุบันมีการนำ RFID ไปประยุกต์ใช้งานในด้านอื่นๆ นอกเหนือจากนำมาใช้แทนระบบบาร์โค้ดแบบเดิม เช่น บัตรสำหรับผ่านเข้าออกสถานที่ซึ่งเราอาจพบเห็นอยู่ในรูปของ แท็ก สินค้าขนาดเล็กจนสามารถแทรกลงระหว่างชั้นของเนื้อกระดาษได้ หรือเป็นแคปซูลขนาดเล็กฝังเอาไว้ในตัวสัตว์เพื่อบันทึกประวัติต่างๆ เป็นต้น

2.1.3 ส่วนประกอบของระบบ RFID

ในระบบ RFID จะมีองค์ประกอบหลักๆ อยู่ 2 ส่วนด้วยกันส่วนแรกคือทรานสปอนเดอร์หรือแท็ก (Transponder/Tag) ที่ใช้ติดกับวัตถุต่างๆ ที่ต้องการ โดยแท็กจะบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุชิ้นนั้นๆ เอาไว้ ส่วนที่สองคือเครื่องสำหรับอ่าน/เขียนข้อมูลภายในแท็ก (Interrogator/Reader) ด้วยคลื่นความถี่วิทยุ ถ้าจะเปรียบเทียบระบบบาร์โค้ดแท็กใน RFID นั้นคือตัวบาร์โค้ดที่ติดกับฉลากของสินค้าและเครื่องอ่าน RFID เปรียบได้กับเครื่องอ่านบาร์โค้ด (Scanner) นั่นเอง โดยข้อแตกต่างของทั้งสองระบบคือ ระบบ RFID จะใช้คลื่นวิทยุในการอ่าน/เขียน ส่วนระบบบาร์โค้ดจะใช้แสงเลเซอร์ในการอ่าน โดยข้อเสียเปรียบของระบบบาร์โค้ดคือหลักการอ่านเป็นการใช้แสงในการอ่านแท็กบาร์โค้ดซึ่งจะต้องอ่านแท็กที่ไม่มีอะไรปกปิด หรือต้องอยู่ในเส้นตรงเดียวกับลำแสงที่ยิงจากเครื่องสแกน สามารถอ่านได้ที่ละแท็กในระยะใกล้ๆ แต่ระบบ RFID จะแตกต่างโดยสามารถอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

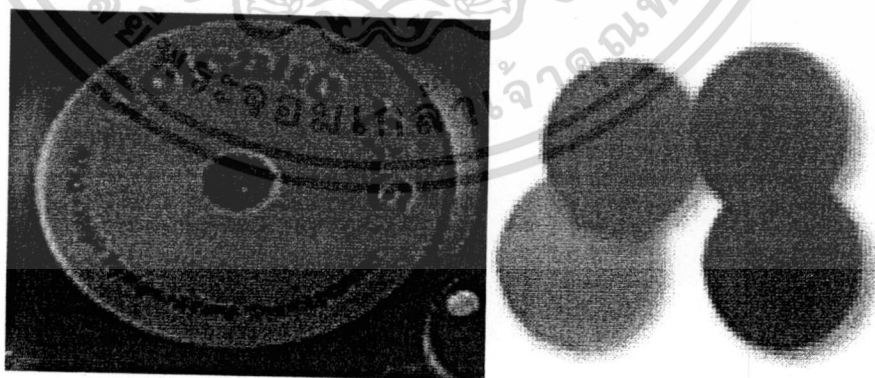
แท็กได้โดยไม่ต้องเห็นแท็กหรือแท็กนั้นซ่อนอยู่ในวัตถุและไม่จำเป็นต้องอยู่ในเส้นตรงเดียวกับคลื่นเพียงอยู่ในบริเวณที่สามารถอ่านข้อมูลได้และการอ่านแท็กในระบบ RFID สามารถอ่านได้หลาย แท็กในเวลาเดียวกัน โดยระยะเวลาอ่านข้อมูลได้ไกลกว่าระบบบาร์โค้ดอีกด้วย

2.1.3.1 ทรานสปอนเดอร์หรือแท็ก (Tag)

โครงสร้างภายในแท็กจะประกอบด้วย 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ขดลวดขนาดเล็กซึ่งทำหน้าที่เป็นสายอากาศ (Antenna) สำหรับการรับส่งสัญญาณคลื่นวิทยุ และสร้างพลังงานป้อนให้ส่วนของไมโครชิป (Microchip) เพื่อทำหน้าที่เก็บข้อมูลของวัตถุ เช่น รหัสสินค้า โดยทั่วไปตัวแท็กอาจอยู่ในชนิดทั้งเป็นกระดาษ แผ่นฟิล์ม พลาสติก มีขนาดและรูปร่างต่างๆ กันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัสดุที่จะนำไปติดและมีหลายรูปแบบ เช่น ขนาดเท่าบัตรเครดิต เหรียญ กระดุม ฉลากสินค้า แคปซูล เป็นต้น ซึ่งแต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันในแง่ของการใช้งานราคาโครงสร้างและหลักการทำงานซึ่งสามารถแบ่งได้ออกเป็น

1. แท็กแบบจานและแบบเหรียญ (Disk and Coin)

เป็นลักษณะของแท็กที่พบเห็นกันอย่างแพร่หลาย โดยแท็กจะถูกบรรจุอยู่ในโครงสร้างทรงกลมคล้ายลักษณะของจานหรือเหรียญซึ่งภายนอกนั้น มีการเคลือบป้องกันอย่างดี ซึ่งพื้นฐานโครงสร้างของทรานสปอนเดอร์ในรูปแบบนี้นั้น สามารถสร้างได้ตั้งแต่ความยาวไม่มากเพียงไม่กี่ไมโครเมตรขนาดที่มากที่สุดคือประมาณ 10 เซนติเมตร ลักษณะทางกายภาพโดยทั่วไปมีการเจาะรูตรงกลางของจาน วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการขั้วนาฬิกาหรือสกรูสำหรับกรณีเพื่อยึดและติดตั้งกับอุปกรณ์อื่น ๆ สารที่ใช้ในการเคลือบผิวเป็นสารจำพวก Polystyrol หรือเรซินอีพ็อกซีเพื่อให้เครื่องถูกขยับสามารถทำงานได้ในย่านอุณหภูมิต่ำที่ค่อนข้างกว้าง

รูปที่ 2.1 แท็กประเภทจานและแบบเหรียญ [3]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องลูกข่ายประเภทกระเปาะแก้ว (Glass housing)

เป็นเครื่องลูกข่ายที่ได้รับการพัฒนาและผลิตขึ้นสำหรับลักษณะการฝังไว้ใต้ผิวหนังของสิ่งมีชีวิต ดังเช่น สัตว์ต่างๆ มักใช้เพื่อทำการติดตามข้อมูล ซึ่งมีความนิยมมากในแวดวงสัตวศาสตร์และการสาธารณสุข ขนาดทางกายภาพของกระเปาะแก้วจะมีความยาวระหว่าง 12 – 32 มิลลิเมตร ภายในกระเปาะแก้วมีความพิเศษตรงที่บรรจุไมโครชิปที่ติดตั้งแผงวงจร พร้อมชิปเก็บประจุไฟฟ้าสำหรับจ่ายไฟเลี้ยงให้กับไมโครชิปในขณะที่ไม่มีสัญญาณคลื่นวิทยุส่งออกมาจากเครื่องอ่านที่อยู่ใกล้เคียง หรือ สัตว์ฝังอุปกรณ์แท็ก RFID แบบนี้ เดินทางไปในพื้นที่ที่ไม่มีสัญญาณแท็ก นอกจากนั้นบนแผงวงจรยังมีขดลวดที่ทำหน้าที่รับส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุน้ำเพียง 0.03 มิลลิเมตร พันอยู่ที่แท่งเฟอร์ไรต์ โครงสร้างเหล่านี้ได้รับการห่อหุ้มด้วยของเหลวรักษาสภาพ (Soft Adhesive) เพื่อป้องกันการเคลื่อนที่ของอุปกรณ์ อันเกิดจากการเคลื่อนที่ของสัตว์ที่ติดตั้งแท็ก

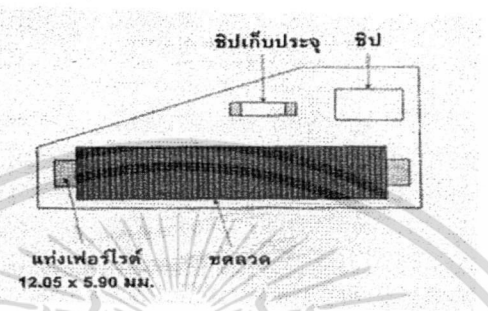

รูปที่ 2.2 แท็กประเภทกระเปาะแก้ว [4]

3. แท็กแบบพลาสติก (Plastic housing)

เครื่องลูกข่ายแบบพลาสติก (Plastic housing) นิยมเรียกกันว่า PP (Plastic Package) ซึ่งถูกคิดค้นและพัฒนาขึ้นใช้ในกิจการอุตสาหกรรมบางประเภทที่มีความต้องการเฉพาะ รูปแบบแท็กแบบนี้มีขนาดบางและสามารถนำไปติดตั้งประกอบกับผลิตภัณฑ์หลายๆ ประเภท เช่น การติดตั้งฝังอยู่กับพวงกุญแจรถยนต์ในลักษณะของพวงกุญแจอัจฉริยะ ซึ่งโครงสร้างของแท็กแบบพลาสติกไม่แตกต่างจากแท็กแบบกระเปาะแก้ว โดยสิ่งที่แตกต่างกันคือส่วนของขดลวดและแท่งเฟอร์ไรต์ที่มีความยาวมากกว่าแท็กแบบกระเปาะแก้ว ซึ่งส่งผลทำให้แท็กนี้มีรัศมีที่ทำการกว้างไกลกว่าส่วนข้อดีที่มีคือว่าแท็กแบบพลาสติกมีพื้นที่สำหรับติดตั้งไมโครชิปที่มีขนาดใหญ่กว่า ซึ่งย่อหมายถึงขีดความสามารถในการประมวลผลที่สูงกว่าและยังทนทานต่อการสั่นสะเทือนในระดับที่สูงมากๆ ดังเช่น การสั่นสะเทือนภายในรถยนต์โดยสาร นอกจากนี้ในเรื่องเสถียรภาพและความมั่นคงไม่ว่าจะเป็นการทนต่ออุณหภูมิที่ผันแปรค่อนข้างสูง และการกระแทกโดยไม่ตั้งใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 แท็กแบบพลาสติก [5]

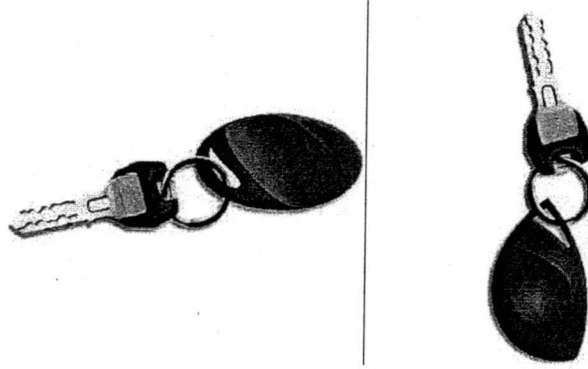
4. แท็กสำหรับใช้เฉพาะกิจ

ลักษณะการออกแบบมีความพิเศษ สำหรับใช้ในงานที่มีลักษณะเฉพาะ โดยถูกคิดค้นและพัฒนาเพื่อบรรจุแท็กลงในโครงสร้างและหน้าสัมผัสที่เป็นโลหะ ขดลวดสำหรับรับส่งสัญญาณของแท็กจะถูกพันกับแกนเฟอร์ไรต์รูปทรงตัวยู ไมโครชิปที่ทำหน้าที่รับส่งสัญญาณถูกติดตั้งอยู่บนแกนด้านนอกของแกนเฟอร์ไรต์และเชื่อมต่อกับขดลวดรับส่งสัญญาณโดยตรงเพื่อการออกแบบที่มีเสถียรภาพในการใช้งานท่ามกลางสภาพแวดล้อมพิเศษต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ที่มีความร้อนสูงหรือมีแรงสั่นสะเทือนมาก ชุดแท็กและแกนเฟอร์ไรต์จะได้รับการบรรจุลงในโครงสร้างโลหะแล้วเทเคลือบยึดไม่ให้มีการเคลื่อนไหวโดยใช้เรซินอีพ็อกซี่ ทั้งนี้มีการออกแบบขนาดและโครงสร้างของแท็ก

5. แท็กแบบพวงกุญแจ

แท็กถูกพัฒนาให้อยู่ในรูปของกุญแจแบบพิเศษที่ใช้ในลักษณะการเปิดปิดประตู หรือใช้กับระบบรักษาความปลอดภัยต่างๆ ซึ่งพวงกุญแจอิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้ไม่มีลูกกุญแจ แต่กลับทำหน้าที่ในการส่งข้อมูลสัญญาณต่างๆ ซึ่งอาจมีการนำเข้ารหัสเพื่อใช้ในการยืนยันตัวตนบุคคลโครงสร้างของแท็กประเภทนี้ทำจากพลาสติก ซึ่งฉีกขึ้นรูปให้มีลักษณะและรูปทรงเป็นลักษณะพวงกุญแจแท็กประเภทนี้ได้รับความนิยมในการใช้งานเป็นอุปกรณ์แสดงคนสำหรับผ่านเข้าออกอาคารสำนักงานและสถานที่ต่างๆ

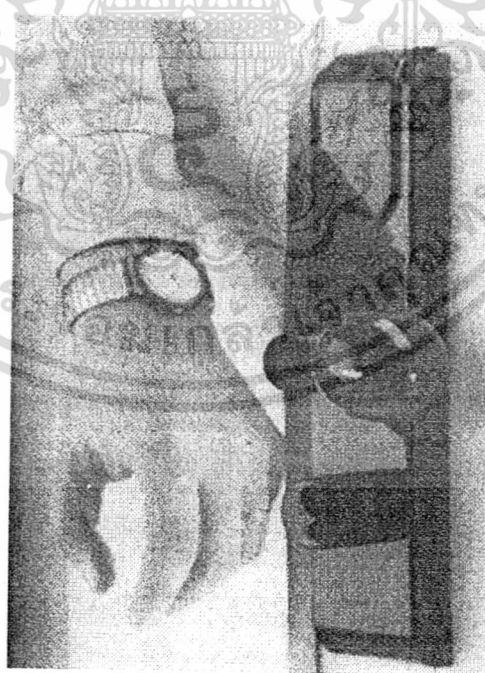
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 แท็กประเภทพวงกุญแจ [6]

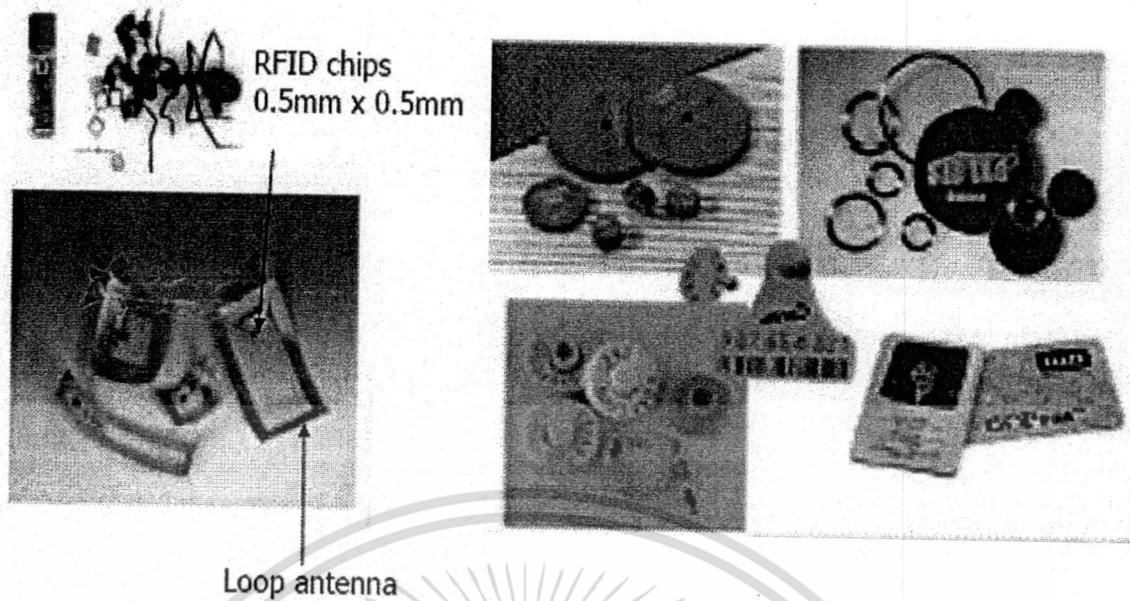
6. แท็กแบบนาฬิกา

แท็กแบบนาฬิกาได้รับการคิดค้นพัฒนา ซึ่งเป็นลักษณะนาฬิกาสวมข้อมือและใช้อุปกรณ์แสดงตัวตนในลักษณะของเซ็นเซอร์แบบไร้การสัมผัส ใช้เพื่อผ่าน ซึ่งต่อมาผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นในงานรักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะการยืนยันตัวตนเพื่อผ่านประตูหรือช่องทางเข้าต่างๆ โครงสร้างภายในของแท็กประเภทนาฬิกา ประกอบไปด้วย เฟรมสายอากาศเชื่อมต่ออยู่กับแผงวงจรพิมพ์ขนาดเล็กที่จัดรูปทรงให้สามารถบรรจุไปในนาฬิกาข้อมือได้ ซึ่งมีความนิยมมากในต่างประเทศ

รูปที่ 2.5 แท็กแบบนาฬิกา [7]

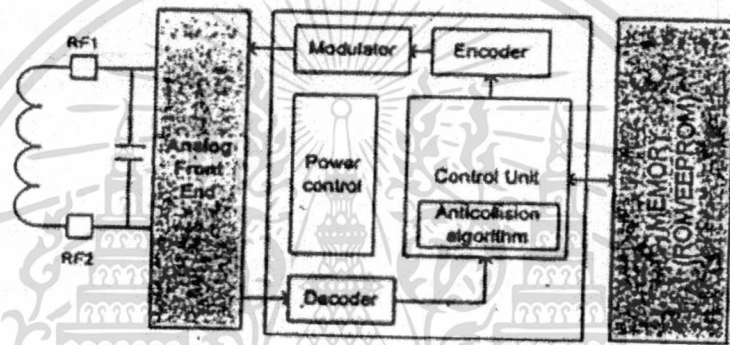
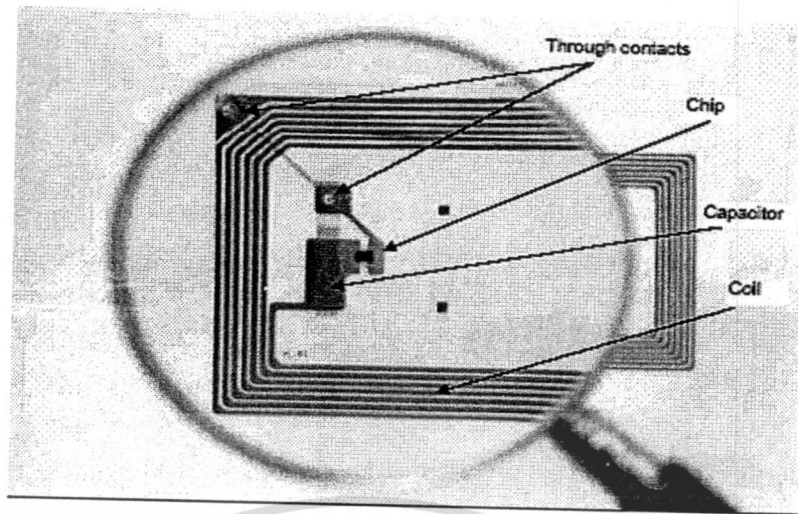
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6 ส่วนประกอบภายในของแท็กและลักษณะแท็กแบบอื่น [7]

2.1.3.1.1 Passive Tag

แท็กชนิดนี้ไม่ต้องอาศัยแหล่งจ่ายไฟภายนอกใดๆ เพราะภายในแท็กจะมีวงจรถูกกำเนิดไฟฟ้าเหนี่ยวนำขนาดเล็กเป็นแหล่งจ่ายไฟในตัวอยู่ ทำให้การอ่านข้อมูลทำได้ไม่ไกลมากนักระยะอ่านสูงสุดประมาณ 1 เมตร ขึ้นอยู่กับความแรงของเครื่องส่งและคลื่นความถี่วิทยุที่ใช้ ปกติแท็กชนิดนี้มักมีหน่วยความจำขนาดเล็กโดยทั่วไปประมาณ 16 ถึง 1,024 ไบต์มีขนาดเล็กน้ำหนักเบาราคาต่อหน่วยต่ำ ไอซีของแท็กชนิดพาสซีฟที่มีการผลิตออกมา จะมีทั้งขนาดและรูปร่างเป็นแท่งหรือแผ่นขนาดเล็กจนแทบไม่สามารถมองเห็นได้ไปจนถึงขนาดใหญ่สะดุดตา ซึ่งต่างก็มีความเหมาะสมกับชนิดของงานที่แตกต่างกัน ส่วนโครงสร้างภายในที่เป็นไอซีของแท็กจะประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ๆ ประกอบด้วย ส่วนควบคุมการทำงานของภาครับ/ส่งสัญญาณวิทยุ (Analog Front-End) ส่วนควบคุมภาคลอจิก (Digital Control Unit) ส่วนของหน่วยความจำ (Memory) ซึ่งอาจจะเป็นแบบ ROM หรือ EEPROM

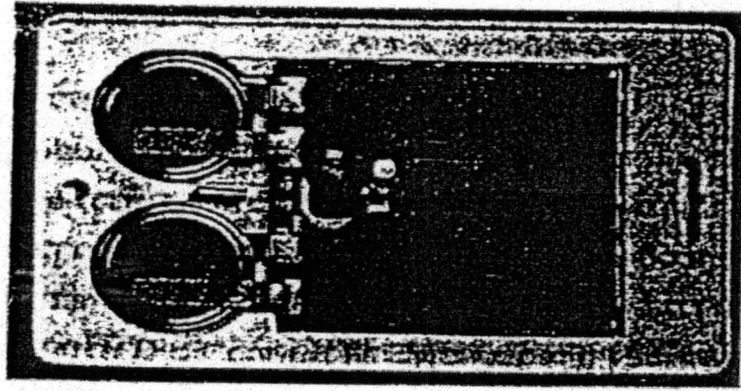
รูปที่ 2.7 บล็อกไดอะแกรมของ Passive Tag [9]

2.1.3.1.2 Active RFID Tag

แท็กชนิดนี้จะต้องอาศัยแหล่งจ่ายไฟจากแบตเตอรี่ภายนอก เพื่อจ่ายพลังงานให้กับวงจรภายในทำงาน แท็กชนิดนี้มีหน่วยความจำภายในขนาดใหญ่ได้ถึง 1 เมกะไบต์ และสามารถอ่านได้ในระยะไกลสูงสุด 10 เมตร ข้อเสียของแท็กประเภทนี้คือ ราคาต่อหน่วยแพง ขนาดค่อนข้างใหญ่ และมีระยะเวลาในการใช้งานจำกัด นอกจากการแบ่งจากชนิดแท็กยังสามารถถูกแบ่งประเภทจากรูปแบบในการใช้งานได้ 3 ประเภท

- ประเภทที่ 1 สามารถถูกอ่านและเขียนข้อมูลได้โดยอิสระ (Read – Write)
- ประเภทที่ 2 เขียนได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นแต่อ่านได้อย่างอิสระ (Write – Once Read – Many หรือ WORM)
- ประเภทที่ 3 อ่านได้เพียงอย่างเดียว (Read – Only) ด้วย อย่างไรก็ตามแท็กชนิดพาสซีฟจะได้รับความนิยมในการใช้มากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

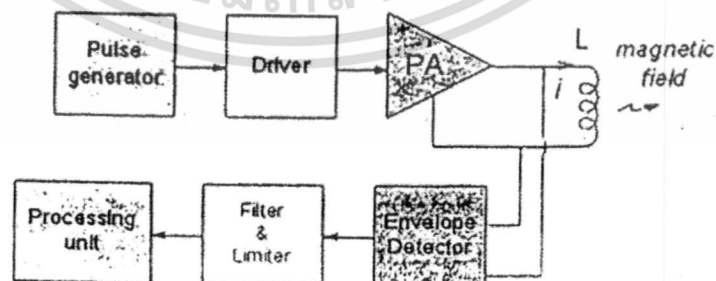
รูปที่ 2.8 ตัวอย่าง Active Tag ที่มีแบตเตอรี่ Lithium 2 ก้อนอยู่ภายนอก [10]

2.1.3.2 เครื่องอ่าน (Reader)

โดยหน้าที่ของเครื่องอ่านก็คือ การเชื่อมต่อเพื่อเขียนหรืออ่านข้อมูลลงในแท็กด้วยสัญญาณความถี่วิทยุภายในเครื่องอ่านประกอบด้วยเสาอากาศที่ทำจากขดลวดทองแดง เพื่อใช้รับส่งสัญญาณภาครับและภาคส่งสัญญาณวิทยุและวงจรควบคุมการอ่าน/เขียนข้อมูล จำพวกไมโครคอนโทรลเลอร์ และส่วนของการติดต่อกับคอมพิวเตอร์ ดังรูป

โดยทั่วไปเครื่องอ่านจะประกอบด้วยส่วนประกอบหลักดังนี้

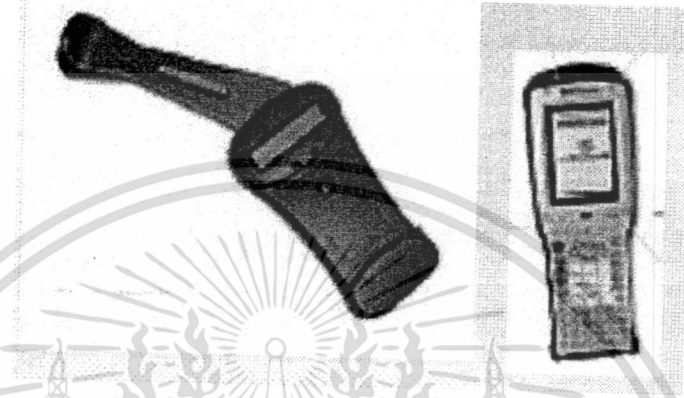
1. ภาครับและส่งสัญญาณวิทยุ
2. ภาคสร้างสัญญาณพาหะ
3. ขดลวดที่ทำหน้าที่เป็นสายอากาศ
4. วงจรจูนสัญญาณ
5. หน่วยประมวลผลข้อมูล และภาคติดต่อกับคอมพิวเตอร์

รูปที่ 2.9 โครงสร้างภายในเครื่องอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

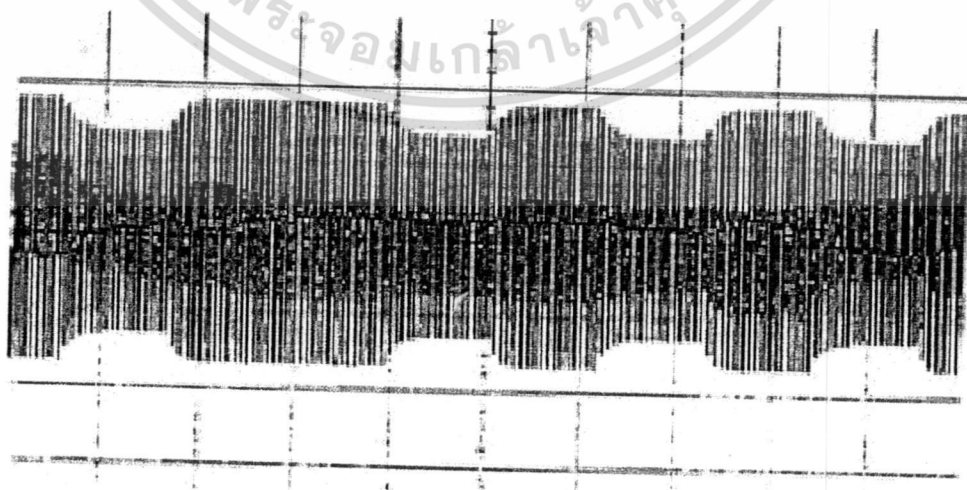
หน่วยประมวลผลข้อมูลที่อยู่ภายในเครื่องอ่านใช้เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ ซึ่งอัลกอริทึมที่อยู่ภายในโปรแกรมจะทำหน้าที่ ถอดรหัสข้อมูล (Decoding) ที่ได้รับและทำหน้าที่ติดต่อกับคอมพิวเตอร์ลักษณะขนาดและรูปร่างของเครื่องอ่านจะแตกต่างกันตามประเภทของการใช้งานเช่น แบบมือถือขนาดเล็กหรือติดผนังหรือขนาดใหญ่เท่าประตู (Gate Size) เป็นต้น ดังรูป

รูปที่ 2.10 ตัวอย่างเครื่องอ่านแบบต่าง ๆ [8]

2.1.4 หลักการและเทคนิคที่ใช้รับและส่งข้อมูลระหว่าง แท็กและเครื่องอ่าน

โดยมากเทคนิคในการรับส่งข้อมูลระหว่างเครื่องอ่านและ แท็ก จะใช้หลักการมอดูเลตทางแอมพลิจูด (Amplitude Modulation : AM) หรือ ใช้การมอดูเลตทางแอมพลิจูดบวกกับการเข้ารหัสแมนเชสเตอร์ (Manchester encoded AM) ทว่าในปัจจุบันพบแท็กที่ใช้การมอดูเลตแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น การมอดูเลชันแบบเฟสชิฟต์คีย์อิง (Phase Shift Keying : PSK) , ฟรีควเอนซีชิฟต์คีย์อิง (Frequency Shift Keying : FSK) หรือการมอดูเลตทางความถี่ (Frequency Modulation : FM) ดังรูป

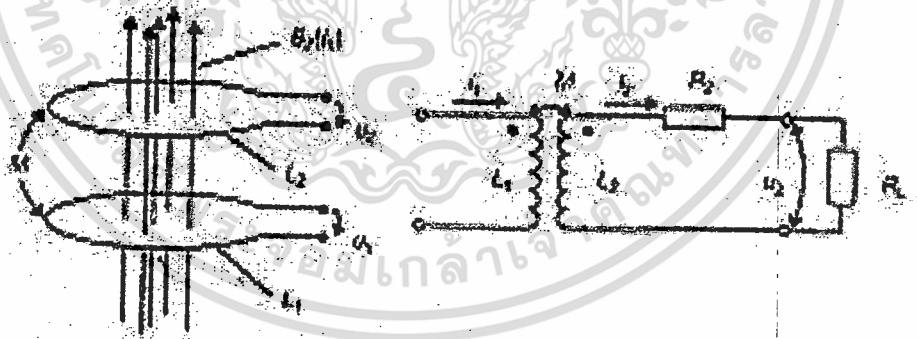

รูปที่ 2.11 คลื่นของสัญญาณระหว่างแท็กและเครื่องอ่านแบบ AM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงและต้องอภัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรับส่งข้อมูลหรือสัญญาณวิทยุระหว่างแท็กกับเครื่องอ่านสามารถทำได้โดยมีประสิทธิภาพ เมื่อสายอากาศมีความยาวที่เหมาะสมกับความถี่พาหะที่ใช้งาน เช่น เมื่อความถี่ที่ใช้งาน 13.56 เมกะเฮิร์ตซ์ความยาวของเสาอากาศ (เป็นเส้นตรง) ที่เหมาะสมก็คือ 22.12 เมตร ซึ่งทางปฏิบัติไม่สามารถนำเสาอากาศใช้งานกับแท็กซึ่งมีขนาดเล็ก สายอากาศที่เหมาะสมจะใช้ร่วมกับแท็ก สายอากาศที่เป็นขดลวดขนาดเล็ก หรือ มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สายอากาศแบบแมกเนติกไดโพล (magnetic dipole antenna) รูปแบบของสายอากาศแบบนี้ก็จะมีอยู่หลากหลาย ทั้งแบบที่เป็นขดลวดพันบนแกนอากาศหรือแกนเฟอร์ไรต์ แบบที่เป็นวงลูปที่ทำขึ้นจากสายทองแดง บนแผ่นวงจรพิมพ์ ทั้งที่เป็นลูปแบบวงกลมและสี่เหลี่ยม ทั้งนี้ความเหมาะสมในการใช้งานก็แตกต่างกันไปตามความถี่พาหะและประเภทของงานด้วยเช่นกัน

นอกจากการรับส่งข้อมูลแล้วสายอากาศก็ทำหน้าที่เป็นแหล่งจ่ายพลังงานให้กับแท็ก โดยอาศัยหลักการทำงานตามแนวคิดของไมเคิลฟาราเดย์ เรื่องแรงดันเหนี่ยวนำในขดลวดที่เกิดขึ้นจากเส้นแรงแม่เหล็ก(จากเครื่องอ่าน) ที่มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา (Time - varying magnetic field) พุ่งผ่านสายอากาศของแท็ก เมื่อแท็กและเครื่องอ่านตั้งอยู่ห่างกันในระยะ 0.16 เท่าของความยาวคลื่นพาหะที่ใช้เรียกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ว่า Transformer-type coupling ซึ่งเป็นปรากฏการณ์แบบเดียวกันกับการเกิดแรงดันไฟฟ้าเหนี่ยวนำขึ้นระหว่างขดลวดปฐมภูมิ (Primary) และขดลวดทุติยภูมิ (Secondary) ในหม้อแปลงไฟฟ้า (Transformer) จะเป็นวงจรพื้นฐานสำหรับอธิบายกลไกที่เกิดขึ้นในการส่งข้อมูลของแท็ก

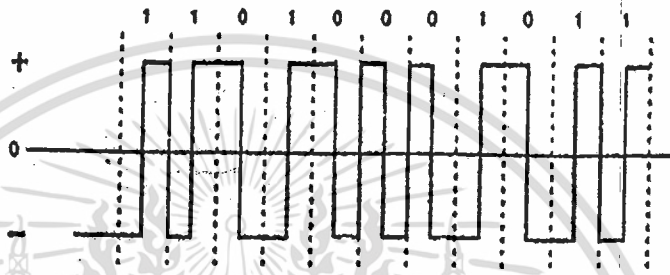
รูปที่ 2.12 ลูปตัวนำที่ถูกเหนี่ยวนำด้วยสนามแม่เหล็ก (ขวา) วงจรที่สมมูลกับรูปทางซ้าย

2.1.4.1 การเข้ารหัสแบบแมนเชสเตอร์

เป็นการเข้ารหัสข้อมูลดิจิทัลวิธีหนึ่ง ก่อนที่ข้อมูลซึ่งผ่านการเข้ารหัสแล้วจะถูกส่งไปมอดูเลต เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการซิงโครไนซ์ของข้อมูล เนื่องจากการส่งกระจายสัญญาณตามปกตินั้น หากมีการส่งสัญญาณดิจิทัลในระดับเดียวกันติดต่อกันเป็นช่วงยาว เช่น ส่งสัญญาณดิจิทัลที่มีค่าลอจิกเป็น 1 ออกไป 20 บิตติดต่อกัน จะทำให้การซิงโครไนซ์ของข้อมูลเกิดการคลาดเคลื่อน (โดยปกติวงจรดิจิทัลจะปรับการการซิงโครไนซ์ของข้อมูลได้เฉพาะในช่วงที่มีการเปลี่ยนระดับข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเชียงใหม่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

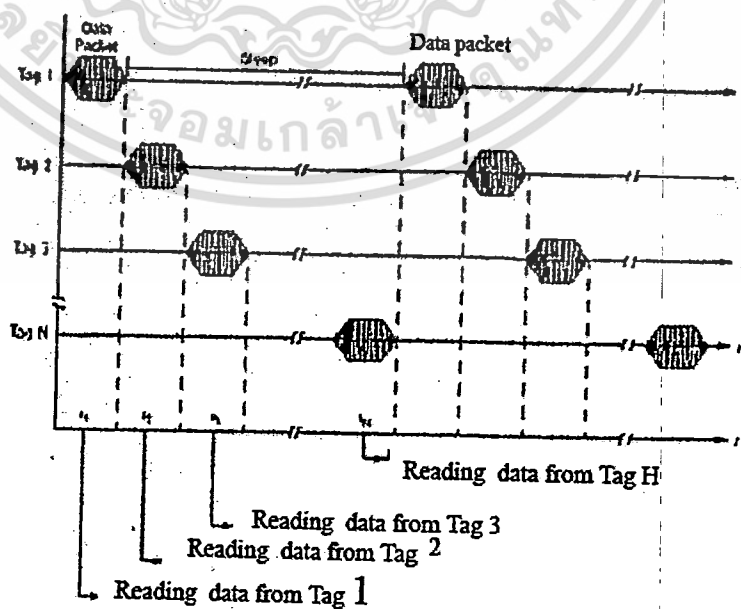
จาก 1 เป็น 0 หรือ จาก 0 เป็น 1) และทำให้รับข้อมูลผิดพลาดเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวจึงจะต้องมีการนำสัญญาณดิจิทัลปกติไปผ่านเข้ารหัสเสียก่อน โดยการเข้ารหัสแบบแมนเชสเตอร์จะเปลี่ยนให้สัญญาณดิจิทัลลอจิก 0 ถูกแทนด้วยการเปลี่ยนค่าจากลอจิก 1 เป็น 0 สัญญาณดิจิทัลลอจิก 1 แทนด้วยการเปลี่ยนค่าลอจิก 0 เป็น 1 ข้อดีของการเข้ารหัสแบบนี้คือ ทำให้การเปลี่ยนระดับของข้อมูลทุก ๆ ครั้งเป็นไปอย่างแน่นอนหรือเกิดการเข้าจังหวะ (Synchronize) กันของข้อมูลนั่นเอง แต่ว่าการเข้ารหัสแบบนี้ข้อเสีย กล่าวคือช่วงความถี่ที่ใช้ในการส่งข้อมูลต้องเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าดังรูป

รูปที่ 2.13 สัญญาณรูปคลื่นที่เข้ารหัสแบบแมนเชสเตอร์ (Manchester)

2.1.4.2 การป้องกันการชนกันของข้อมูล (Anti - Collision)

การอ่านข้อมูลจากแท็กหลาย ๆ แท็กในเวลาเดียวกันเป็นจุดเด่นของ RFID จะทำให้การอ่านข้อมูลของแท็กจำนวนมากทำได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสิ่งที่ทำให้สามารถอ่านข้อมูลจากแท็กพร้อม ๆ กันนั้น คือ อัลกอริทึมที่ใช้ในการป้องกันการชนกันของข้อมูล (Anti - Collision) ที่อยู่ภายในระบบ RFID นั่นเอง ดังรูป

รูปที่ 2.14 อัลกอริทึมในการป้องกันการชนกันของในแท็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกไปใช้โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปอัลกอริทึมที่ในการป้องกันการชนข้อมูลของแท็กบางชนิด โดยหลักการของการอ่านข้อมูลจากแท็กจะอ่านเป็นลำดับในเวลาที่กำหนด แต่ละแท็กจะไม่ส่งข้อมูลไปยังเครื่องอ่านทันทีที่จะมีการจัดสรรลำดับเวลา (Time Slot) ในการส่งข้อมูลที่เวลาต่างๆ กัน ตามอัลกอริทึมที่กำหนดทำให้ข้อมูลที่เครื่องอ่านรับได้ไม่มีการชนกันของข้อมูล ที่ส่งมาจากแท็กหลายแท็กพร้อมกันนั่นเอง

2.1.5 ขั้นตอนการทำงานระหว่างเครื่องอ่านกับแท็ก

1. เครื่องอ่านจะทำการส่งสัญญาณวิทยุอย่างต่อเนื่องหรือเป็นจังหวะและรอคอยสัญญาณตอบกลับจากตัวแท็ก
2. เมื่อแท็กนั้นได้รับสัญญาณคลื่นวิทยุที่ส่งมาจากเครื่องอ่านในระดับที่เพียงพอจะทำการเหนี่ยวนำเพื่อสร้างพลังงานป้อนให้แท็กทำงาน โดยแท็กจะสร้างสัญญาณนาฬิกาเพื่อเป็นกระตุ้นให้วงจรภาคดิจิทัลในแท็กทำงาน
3. วงจรภาคดิจิทัลจะไปอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำภายในและที่เข้ารหัสข้อมูลแล้วส่งไปยังภาคแอนาล็อกที่ทำหน้าที่มอดูเลตข้อมูล
4. ข้อมูลที่ถูกมอดูเลตจะถูกส่งไปยังขดลวดที่ทำหน้าที่เป็นสายอากาศเพื่อส่งไปยังเครื่องอ่าน
5. เครื่องอ่านตรวจการจับสัญญาณเปลี่ยนแปลงของแอมพลิจูด (Envelop Detector) และใช้ พีคดีเทกเตอร์ (Peak Detector) ในการเปลี่ยนแปลงสัญญาณข้อมูลที่มอดูเลตแล้วจากแท็ก
6. เครื่องอ่านทำการถอดรหัสข้อมูลและส่งข้อมูลไปยังคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรมต่อไป

2.1.6 ความสามารถในการโปรแกรม

การจำแนกความสามารถของ Transponder RFID ตามขีดความสามารถในการโปรแกรมข้อมูล

2.1.6.1 แท็กที่ไม่สามารถโปรแกรมได้

ซึ่งภายในจะมีการเขียนข้อมูลที่อาจเป็นรหัสเลขหมายใด ๆ ตามที่ได้รับคำสั่งข้างทำมาตั้งแต่สายการผลิตและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้

2.1.6.2 แท็กสามารถทำการโปรแกรมข้อมูลผ่านเครื่องอ่าน

ซึ่งสามารถจำแนก Transponder ตามเทคโนโลยีหน่วยความจำที่นำมาใช้

1. หน่วยความจำEEPROM (Electrically Erasable Programmable Read Only Memory) เทคโนโลยีที่พบมากที่สุด ข้อด้อยที่พบคือว่าใช้กระแสไฟที่ค่อนข้างสูงในขณะที่ทำการบันทึกข้อมูล และนอกจากนี้ยังพบว่ามีการจำกัดจำนวนครั้งที่สามารถบันทึกข้อมูลโดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่าสามารถบันทึกข้อมูลได้ระหว่าง 100,000–1,000,000 ครั้ง ซึ่งความจริงในทางธุรกิจถือว่าน่าจะ สามารถทำได้มากกว่านี้ แต่หากนำไปเพื่อทำการศึกษาหรือทดลองแล้วจะพบว่าสามารถทำได้ใน ขอบเขตระหว่างนี้

2. หน่วยความจำแบบ FRAM (Ferromagnetic Random Access Memory) การใช้หน่วยความจำเทคโนโลยีประเภทนี้มีความประหยัดพลังงานไฟฟ้ามากกว่าการหน่วยความจำ แบบEEPROM ในขณะที่เขียนบันทึกข้อมูลประมาณ 100 เท่า แต่ข้อดีคือเกิดจากการที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนในการผลิต Transponder จึงส่งผลให้อุปกรณ์ Transponder ไม่ได้รับความนิยมนอกจากนั้น อายุการใช้งานในการเขียนข้อมูลใหม่ต่ำกว่าแบบ EEPROM ประมาณ 1,000 เท่า ดังนั้นการใช้งาน หน่วย ความจำประเภทนี้จึงไม่แพร่หลาย

3. หน่วยความจำแบบ SRAM(Static Random Access Memory) ลักษณะ พิเศษในเรื่องความรวดเร็วในการบันทึกหรือเขียนข้อมูล. จึงเหมาะสมสำหรับการใช้งานในการ บันทึกแอบพลิเคชันต่างๆ ซึ่งมีความจำเพาะในแต่ละกรณี หน่วยความจำประเภทนี้ต้องการไฟเลี้ยง เพื่อรักษา ข้อมูลอยู่ตลอดเวลา จึงมีการออกแบบแบตเตอรี่สำหรับจ่ายไฟเลี้ยงให้กับหน่วยความจำ ทำให้แท็ก หรือTransponder มีขนาดที่ใหญ่เมื่อเทียบกับแบบอื่นและการใช้งานเฉพาะในแต่ละกรณี เท่านั้น

2.1.7 การจัดการลำดับคำสั่ง(Sequence)

ในกรณีแท็กสามารถโปรแกรมได้นั้น มีเทคนิคที่ใช้ในการจัดการประมวลผลข้อมูลให้ เลือกพิจารณาเป็นประเด็นทางเทคนิค ซึ่งสามารถแยกชนิดของเทคโนโลยีในการประมวลผลออก ได้เป็น

2.1.7.1 การประมวลผลโดยการกำหนดเงื่อนไขตายตัว (State Machine)

ซึ่งอาศัยหลักการที่โปรแกรมถูกเขียนขึ้นตายตัวแล้วบันทึกลงบนชิปประมวลผล เป็นการ จัดการที่มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโปรแกรมที่ถูกบันทึกได้

2.1.7.2 ติดตั้งอุปกรณ์ประมวลผลแบบไมโครโปรเซสเซอร์ลงในเครื่องลูกข่าย

ซึ่งลักษณะการทำงานจะแตกต่างจากลักษณะแรกอย่างสิ้นเชิง โดยสามารถเขียนโปรแกรม แก้ไขการทำงานได้ตามต้องการ โดยลักษณะภายในชิปไมโครโปรเซสเซอร์จะได้รับการติดตั้งระบบ ปฏิบัติการและโปรแกรมแอบพลิเคชันพื้นฐานต่างๆ ลงไปตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต ซึ่งพบว่าทำให้มี การใช้งานได้อย่างยืดหยุ่นมาก

2.1.8 แท็กแบบ 1 บิต

ทรานสพอนเดอร์ที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุด มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลาย สามารถบรรจุ ข้อมูลดิจิทัลได้เพียงบิตเดียว (“0” หรือ “1”) แต่ก็เพียงพอในการนำไปใช้ในการตรวจสอบว่ามีแท็ก ใ้หรือไม่ กรณียุติทุกสิ่งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือทรานสปอนเดอร์ปรากฏอยู่ในพื้นที่ใช้งาน RFID โดยเฉพาะเมื่อนำแท็กแบบ 1 บิต ไปติดตั้งหรือประกบกับสินค้าภายในร้านหรือห้างต่างๆ เพื่อตรวจจับการลักลอบขโมยสินค้าต่างๆ หรือการติดตั้งในระบบสายการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อใช้ตรวจสอบตำแหน่งของสินค้าโครงสร้าง โดยทั่วไปของระบบ RFID แบบ 1 บิต ซึ่งทั้งหมดถูกนำไปใช้งานในแบบ EAS นั้นประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยดังนี้

- สายอากาศของเครื่องอ่าน บางครั้งเรียกว่า Intereogator สำหรับเครื่องอ่านนั้นจะมีโครงสร้างและการทำงานที่แตกต่างออกไปแล้วแต่เทคนิคการทำงานของระบบแต่ละประเภท
- ส่วนรักษาความปลอดภัย แท็กที่มีขนาดเล็กมาก ๆ ถูกออกแบบมาเพื่อประกบติดกับสินค้านั่นเอง
- อุปกรณ์ลบสถานะของแท็ก ซึ่งใช้ลบค่าที่บรรจุอยู่ภายในแท็กหลังจากมีการจ่ายเงินกับสินค้านั้นไปแล้วในกรณีที่ใช้กับร้านหรือห้างทั่วไป โดยที่ไม่จำเป็นว่าทุกระบบของ RFID จะมีมาตรฐานนี้ อาจทำการปลดแท็กออกจากตัวเมื่อมีลูกค้ามาชำระเงิน พร้อมทั้งนำแท็กกลับมาใช้ใหม่

เพื่อพิจารณาถึงการทำงานของระบบ RFID ในกรณีของ EAS ซึ่งเป็นเครื่องรับจะต้องสามารถตรวจสอบได้ว่าการนำสินค้าที่ยังไม่ได้จ่ายเงินออกจากร้าน โดยไม่เกิดความผิดพลาดหรือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด เช่น ไม่สามารถตรวจจับได้ทั้งๆ ที่มีผู้ขโมยสินค้าที่มีแท็ก ติดตั้งอยู่ออกไป จึงทำให้มีการวางข้อกำหนดทางเทคนิคเพื่อใช้ในการวัดประสิทธิภาพในการตรวจจับของระบบ RFID ซึ่งในส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของการกำหนดระยะห่างที่มากที่สุดระหว่างแท็กกับสายอากาศของเครื่องอ่านในแง่ของการติดตั้งใช้งานและทดสอบระบบ RFID

2.1.9 การจำแนกประเภทอุปกรณ์ของ RFID ตามคุณลักษณะของเครื่อง

การใช้งาน RFID สิ่งที่ควรตระหนักคือความถี่ที่ใช้งานของเครื่องอ่าน รูปแบบที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ยังต้องตระหนักในเรื่องระยะทางในการใช้งานอุปกรณ์ RFID สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือ การที่รูปแบบในการติดต่อสื่อสารระหว่างเครื่องอ่านกับแท็กจะทำการติดต่อสื่อสารถึงกันได้ สามารถทำการแบ่งประเภท โดยจำแนกตามมาตรฐานได้ 3 ประเภทด้วยกันคือ มาตรฐานระดับต่ำ มาตรฐานระดับกลาง มาตรฐานระดับบน

2.1.9.1 มาตรฐานระดับต่ำ

ลักษณะอุปกรณ์แท็กที่มีสภาพลักษณะการใช้งานตรวจสอบ โดยอาศัยการปรากฏตัวของแท็กเป็นลักษณะที่มีรูปแบบง่าย และมีความซับซ้อนน้อย มีลักษณะที่แท็กสามารถอ่านข้อมูลได้อย่างเดียว ไม่สามารถทำการเขียนข้อมูลได้ ซึ่งมีการติดตั้งไมโครชิปไว้ภายในแท็กประเภทนี้มีการบันทึกข้อมูลได้หลายรูปแบบ ดังเช่น รหัสหรือหมายเลขเป็นอย่างถาวร ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่หรือแจกจ่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำแท็กไปวางในบริเวณที่มีสัญญาณคลื่นวิทยุ HF จากเครื่องอ่าน แท็กจะเริ่มค้นส่งข้อมูลที่ทำให้การบันทึกผ่านทางอากาศอย่างต่อเนื่อง โดยเครื่องอ่านไม่สามารถทำการควบคุม แท็กประเภทนี้ได้ อย่างแน่นอน เนื่องจากเป็นลักษณะการสื่อสารประเภทเดียว โดยปัญหาที่พบบ่อยเป็นในลักษณะที่มีแท็กมากกว่าหนึ่งทำการส่งข้อมูลพร้อมกันมายังเครื่องอ่าน ซึ่งเครื่องอ่านไม่สามารถสั่งให้แท็กไหนหยุดส่งข้อมูลเพราะทำการเลือกอ่านในแท็กที่ต้องการเท่านั้น ทำให้ข้อมูลที่ถูกรวบรวมกันเกิดการปะทะกันและไม่สามารถนำไปใช้งานได้ ลักษณะย่านความถี่ใช้งานสามารถเลือกใช้งานได้ตลอดย่านทั้งหมดของมาตรฐาน RFID อีกทั้งยังมีระยะในการรับส่งสัญญาณที่สูง อันเนื่องมาจากการทำงานของไมโครชิปที่ไม่มีความซับซ้อน ส่งผลให้ใช้ไฟไม่มาก จนทำให้เหลือพลังงานไฟฟ้าสำหรับใช้ส่งสัญญาณออกจากแท็กได้มากขึ้น ตัวอย่างการใช้งาน แท็กแบบอ่านข้อมูลอย่างเดียวพบในลักษณะงานที่ไม่ต้องการการส่งข้อมูลจำนวนมากจากแท็ก เช่น ระบบตรวจสอบพิกัดตำแหน่งของตู้คอนเทนเนอร์ เป็นต้น

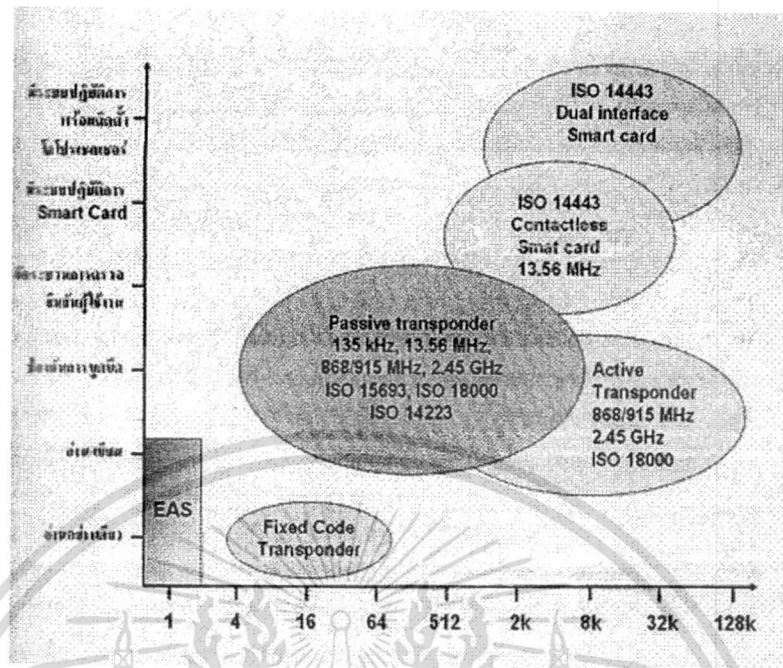
2.1.9.2 มาตรฐานระดับกลาง

ลักษณะคือสามารถเขียนและบันทึกข้อมูล หน่วยความจำนั้นมีการครอบคลุมที่ค่อนข้างกว้าง โดยใช้หน่วยความจำเป็นแบบ EEPROM หากแท็กเป็นลักษณะพาสซีฟ และหน่วยความจำแบบ SRAM หากแท็กเป็นลักษณะแอ็คทีฟ พร้อมมีระบบไฟสำรอง แท็กเหล่านี้มีสามารถในการประมวลผลคำสั่งที่ไม่ซับซ้อน โดยจะทำการอ่านและบันทึกข้อมูลลงในหน่วยความจำ นอกจากนี้แท็กในกลุ่มนี้ยังสามารถควบคุมการติดต่อสื่อสารกับเครื่องอ่าน โดยจัดลำดับการสื่อสารในกลุ่มของเครื่องลูกข่ายที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับบริเวณที่มีเครื่องอ่าน เพื่อป้องกันปัญหาในเรื่องการชนกันของข้อมูล เรียกคุณสมบัตินี้ว่าแอนตี้คอลลิชัน โพรซิเจอร์ และแท็กยังมีขีดความสามารถในการรับรองกลไกการตรวจยืนยันการใช้งาน ระหว่างตัวแท็กกับเครื่องอ่าน รวมถึงการเข้ารหัสข้อมูลที่มีการรับส่งเพื่อป้องกันการถูกดักลอกแอบอ่านข้อมูล อีกทั้งยังมีให้เลือกใช้งานตลอดย่านความถี่มาตรฐานของ RFID

2.1.9.3 มาตรฐานระดับบน

ทรานสปอนเดอร์ RFID ที่จัดว่าอยู่ในกลุ่มมาตรฐานระดับบนคือ กลุ่มที่ภายในมีการบรรจุไมโครโปรเซสเซอร์และระบบปฏิบัติการเพื่อใช้ในการประมวลผลและทำงานที่มีความซับซ้อนสูง ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการตรวจยืนยันการใช้งานหรือการเข้ารหัสข้อมูล ที่ใช้อัลกอริทึมที่มีความซับซ้อนและรัดกุมกว่าในกรณีมาตรฐานระดับกลาง บรรดาอุปกรณ์แท็ก RFID ที่ถือว่าเป็นระดับขั้นสูงสุดของมาตรฐานระดับบนจะมีขีดความสามารถในการทำงานสูงมากไม่จำเป็นการใช้เทคโนโลยีอัลตร้าไฮไฟรอสมาทการ์ด ซึ่งจะได้กล่าวถึงในบทความตอนต่อไป โดยมีการเปิดโอกาสให้ติดตั้งหน่วยประมวลผลเสริม โดยทั่วไปแท็กในกลุ่มนี้จะมีการใช้งานเฉพาะในความถี่ 13.56 เมกะเฮิร์ตซ์เท่านั้น และมีการระบุข้อกำหนดมาตรฐานการสื่อสารข้อมูลระหว่างแท็กชนิดนี้กับเครื่องอ่าน ภายใต้ข้อกำหนด ISO 14443

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.15 ประเภทเทคโนโลยี RFID

2.1.10 โครงสร้างของระบบแสดงตัวตนแบบ RFID

โครงสร้างของการจัดระบบแสดงตัวตน โดยใช้เทคโนโลยี RFID ประกอบด้วยส่วนย่อย 2 ส่วนคือ เครื่องถูกข่าย (Transponder) และเครื่องอ่านข้อมูล RFID ที่ติดตั้งเชื่อมต่ออยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อทำหน้าที่ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล แท้ก็อาจได้รับการออกแบบมาให้มีรูปแบบต่างๆ ได้หลากหลาย ส่วนใหญ่เครื่องถูกข่ายจะถูกออกแบบมาให้มีขนาดและรูปร่างที่เหมาะสมที่จะติดหรือผูกอยู่กับสินค้าหรือวัตถุต่างๆ ที่ต้องการตรวจนับหรือติดตามโดยใช้เทคโนโลยี RFID

Reader หรือ Interrogator ทำหน้าที่อ่านหรือทั้งอ่านและเขียนข้อมูลไปบนเครื่องถูกข่าย โดยใช้คลื่นความถี่วิทยุ ทั้งนี้กระบวนการในการสื่อสารและคลื่นความถี่ที่ใช้ตามมาตรฐาน RFID มีอยู่หลายประเภท โดยทั่วไปภายในเครื่องอ่านจะมีการติดตั้งวงจรอิเล็กทรอนิกส์ทั้งส่วนที่เป็นภาครับและภาคส่งคลื่นความถี่วิทยุ, วงจรควบคุมการทำงาน (Control unit) และส่วนควบต่อ (Coupling) สำหรับติดต่อสื่อสารกับเครื่องถูกข่าย เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล, ถ่ายทอดพลังงานผ่านคลื่นความถี่วิทยุ โดยที่เครื่องถูกข่ายจะรับและทำการแปลงสภาพไปเป็นพลังงานไฟฟ้าสำหรับป้อนให้กับวงจรอิเล็กทรอนิกส์ภายใน เครื่องอ่านจะมีการออกแบบให้มีอินเตอร์เฟซหรือจุดเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ภายนอก ดังเช่น พอร์ตอนุกรม พอร์ตขนาน จุดเชื่อมต่อ USB ซึ่งเป็นเสมือนหัวใจในการทำงาน แท้ก็ทำหน้าที่ในการบันทึกข้อมูลของระบบ RFID มีส่วนที่ทำหน้าที่ในการควบคุมสัญญาณ ในการแยกแยะ ข้อมูลสัญญาณนาฬิกา และพลังงานที่ถูกส่งมารวมกันมาทางคลื่น วิทยุ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้น นอกจากนั้นก็จะเป็นส่วนของวงจรรีเลกทรอนิกส์ที่เป็นชิป RFID ซึ่งภายในมีทั้ง หน่วยความจำและตัวประมวลผลบรรจุอยู่ ซึ่งแท้ก็ประกอบด้วยกัน 2 ลักษณะ

1. แท้ก็แบบความถี่วิทยุความถี่สูงเป็นตัวกลางใช้ขดลวดเหนี่ยวนำทำหน้าที่เป็นสายอากาศและตัวควบต่อ
2. แท้ก็ได้รับการออกแบบใช้งานในย่านความถี่ไมโครเวฟ สายอากาศและตัวควบต่อมีลักษณะเป็นแบบไดโพล

2.1.11 คลื่นพาหะในระบบ RFID

ปัจจุบันคลื่นพาหะที่ใช้งานกันในระบบคลื่นความถี่วิทยุหรือ RFID จะอยู่ในย่านความถี่ ช่วง ISM (Industrial – Scientific _ Medical) ซึ่งเป็นย่านความถี่ที่มีนัยในการกำหนดการใช้งานในเชิงอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และการแพทย์ สามารถใช้งานได้โดยไม่ตรงกับย่านความถี่ที่ใช้งานในการสื่อสารทั่วไป

2.1.11.1 ย่านความถี่ต่ำ (Low Frequency : LF) ต่ำกว่า 150 เมกะเฮิรตซ์

ได้รับความสนใจใช้งานจากกิจการต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นระบบวิทยุการบิน ระบบนำร่องต่างๆ การส่งสัญญาณฐานเวลา รวมไปถึงกิจการทางทหาร ทั้งนี้เพราะเป็นคลื่นความถี่ต่ำ มีความยาวคลื่นสูงสามารถส่งกระจายสัญญาณไปได้เป็นระยะทางไกลๆ ถึง 1,000 กิโลเมตร โดยใช้เงินลงทุนต่ำ เนื่องจากเป็นการมอดูเลตสัญญาณความถี่ต่ำ ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีเครื่องส่งที่สลับซับซ้อนเหมือนการส่งสัญญาณวิทยุความถี่สูง การใช้งานเทคโนโลยี RFID ในย่านความถี่นี้มีโอกาสก่อควนให้ระบบวิทยุต่างๆ ที่มีการใช้งานอยู่ก่อนหน้าเกิดปัญหาได้

2.1.11.2 ย่านความถี่ 6.8 เมกะเฮิรตซ์

ย่านความถี่สำหรับวิทยุคลื่นสั้น มีคุณสมบัติในการแพร่กระจายได้ไกลหลายร้อยกิโลเมตร ในช่วงเวลากลางวัน และในช่วงยามค่ำก็สามารถส่งสัญญาณได้ไกลมากขึ้น บางครั้งอาจถึงขั้นส่งได้ข้ามทวีปจึงได้รับการนำไปใช้งานในกิจการกระจายเสียงระบบตรวจสอบอากาศ และระบบวิทยุการบิน ในแง่ของเทคโนโลยี RFID นั้น ในหลาย ๆ ประเทศได้มีการแบ่งย่านความถี่ดังกล่าวบางส่วนออกเป็นย่าน ISM ซึ่งในปัจจุบันย่านความถี่ 6.8 เมกะเฮิรตซ์นั้น ได้รับการรับรองจากสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ สำหรับใช้งานกับเทคโนโลยี RFID สำหรับการออกใบอนุญาตย่านความถี่ใช้งานดังกล่าวในยุโรปก็ได้มีการวางข้อกำหนดเพื่อทำการควบคุมอย่างชัดเจน

2.1.11.3 ย่านความถี่สูง (High Frequency : HF) 13.56 เมกะเฮิรตซ์

เป็นความถี่ที่อยู่ในช่วงกึ่งกลางย่านวิทยุคลื่นสั้น มีคุณสมบัติพิเศษในการแพร่กระจายสัญญาณได้ไกลในระดับข้ามทวีปแม้ในช่วงเวลากลางวัน ดังนั้นจึงยังมีความนิยมใช้งานความถี่ย่านนี้สำหรับการสื่อสาร โทรคมนาคม เช่น เครือข่ายวิทยุของวงการข่าว และเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมแบบจุดต่อจุด นอกจากนี้ยังพบการใช้งานความถี่ย่านดังกล่าวสำหรับกิจการ ISM

บางประเภทนอกเหนือจากการใช้เทคโนโลยี RFID อีก เช่น ระบบควบคุมจากระยะไกล ของเล่นที่ใช้การบังคับทางวิทยุ รวมถึงระบบวิทยุติดตามตัว (Pager) บางระบบ

2.1.11.4 ย่านความถี่ย่านความถี่ 433 เมกะเฮิร์ตซ์

ได้รับการกำหนดให้ใช้งานกับกิจการวิทยุสื่อสารสมัครเล่น โดยถือเป็นข้อกำหนดที่มีการใช้งานในทุกภูมิภาคทั่วโลก ทั้งเพื่อการรับส่งเสียงและข้อมูล การแพร่กระจายของคลื่นวิทยุในย่านความถี่นี้ ถือว่ามีพฤติกรรมแบบเดียวกันในย่าน UHF ซึ่งจะเกิดปัญหาการลดทอนและสะท้อนของสัญญาณมากในกรณีที่ใช้งานในเมืองที่มีตึกสูง หรือในพื้นที่ป่าเขาที่มีสิ่งบดบังการแพร่กระจายคลื่น โดยทั่วไปเครื่องรับส่งวิทยุสื่อสารสมัครเล่นสามารถทำการติดต่อสื่อสารได้ในระยะทางไกลๆ ตั้งแต่ 30 ถึง 300 กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีที่ใช้ในการส่งและกำลังของเครื่องรับส่ง

2.1.11.5 ย่านความถี่ 869 เมกะเฮิร์ตซ์

ย่านความถี่ช่วงนี้ได้รับการกำหนดให้ใช้งานกับอุปกรณ์สื่อสารในระยะสั้นหลายๆ ประเภท ตัวอย่างเช่น ระบบตรวจหาผู้ประสบภัยจากเหตุหิมะถล่ม ระบบติดตามตำแหน่งขบวนรถไฟ ระบบตรวจสอบ และแจ้งสถานการณ์จราจร อุปกรณ์ตรวจจับการบุกรุกในบ้าน เครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ ไมโครโฟนไร้สาย รวมถึงเทคโนโลยี RFID ด้วย ทั้งนี้ในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก ได้มีการวางข้อกำหนด CEPT ให้ใช้งานตามที่กล่าวถึง ในขณะที่หลาย ๆ ประเทศทั่วโลกยังไม่มีข้อกำหนดการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวอย่างแน่ชัด รวมถึงในประเทศไทย

2.1.11.6 ย่านความถี่ 915 เมกะเฮิร์ตซ์

สำหรับกลุ่มประเทศยุโรป ไม่มีการจัดสรรย่านความถี่ดังกล่าวสำหรับกิจการใด ๆ แม้กระทั่ง ISM ในขณะที่สหรัฐอเมริกาและประเทศออสเตรเลียกำหนดใช้งานความถี่ในช่วง 888-889 เมกะเฮิร์ตซ์ และ 902-928 เมกะเฮิร์ตซ์ สำหรับเทคโนโลยี RFID แบบ Back-scatter อย่างไรก็ตามในการนำเทคโนโลยี RFID ไปใช้งานกับย่านความถี่ดังกล่าวก็ต้องระมัดระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากมีการใช้งานโทรศัพท์บ้านแบบไร้สาย

2.1.11.7 ย่านความถี่ 2.45 กิกะเฮิร์ตซ์

มีการกำหนดใช้ความถี่ย่าน 2.400-2.4835 กิกะเฮิร์ตซ์ ซึ่งทับซ้อนอยู่กับความถี่ย่านดังกล่าวให้กับกิจการบางประเภท เช่นวิทยุสื่อสารสมัครเล่นบางระบบ และระบบติดตามตำแหน่งวัตถุโดยใช้คลื่นความถี่วิทยุ ซึ่งพฤติกรรมการแพร่กระจายของความถี่ช่วงดังกล่าวจะมีโอกาสเกิดการสะท้อนกับตึกหรือสิ่งกีดขวางต่าง ๆ ได้สูงมาก เมื่อมีการใช้งานอุปกรณ์ RFID ในเมืองหรือพื้นที่ที่มีการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อกิจการ ISM เหล่านี้ จึงอาจได้รับผลกระทบจากการสะท้อนของสัญญาณผ่านอาคารหรือภูมิประเทศรอบข้างได้โดยง่าย สำหรับกิจการวัดอุณหภูมิจากระยะไกล รวมถึงการติดต่อสื่อสารของเครือข่าย Wireless LAN หรือ WI-FI ก็มีการใช้งานในย่านความถี่นี้ด้วยเช่นกัน สำหรับเทคโนโลยี RFID ที่ได้รับการออกแบบให้ใช้งานกับความถี่ย่านนี้ก็ยังคงเป็นแบบแบ็กสแควเตอร์

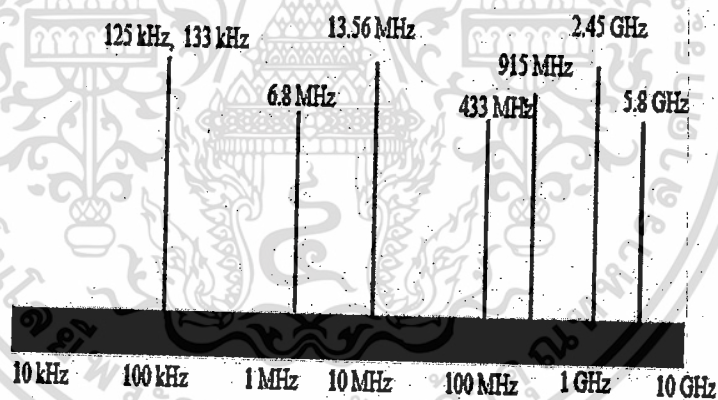
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.11.8 ย่านความถี่ 5.8 กิกะเฮิรตซ์

สำหรับย่านความถี่ในช่วง 5.725 – 5.875 กิกะเฮิรตซ์นั้น ได้รับการจัดสรรให้ใช้งานกับกิจการวิทยุสื่อสารสมัครเล่นและระบบติดตามตำแหน่งวัตถุบางระบบ เช่นเดียวกับในกรณีของความถี่ย่าน 2.45 กิกะเฮิรตซ์ นอกจากนั้นในอนาคตยังเป็นย่านความถี่ที่ได้รับการจัดสรรให้ใช้กับเทคโนโลยีสื่อสารสำหรับใช้งานภายในอาคารหรือพื้นที่ที่มีปริมาณการสื่อสารข้อมูลสูงมาก นอกเหนือจากนั้นในแง่ของกิจการ ISM ด้วยกันเอง ยังมีการใช้งานความถี่ย่านนี้กับระบบตรวจสอบตรวจจับการเคลื่อนไหวหรือระบบคนนำบ่าบัต้อัดโนมิติแบบไร้การสัมผัส สำหรับเครื่องสุขภาพที่โดยทั่วไป รวมถึงการใช้งานกับเทคโนโลยี RFID แบบเบื่คสแกดเตอร์

2.1.11.9 ย่านความถี่ 24.125 กิกะเฮิรตซ์

แม้เป็นย่านความถี่สูงมาก ๆ แต่ก็ยังมีการใช้ความถี่ช่วง 24.00-24.25 กิกะเฮิรตซ์ สำหรับกิจการวิทยุสมัครเล่น ระบบติดตามตำแหน่งวัตถุ ระบบตรวจสอบภูมิศาสตร์ผ่านดาวเทียม ระบบตรวจจับการเคลื่อนไหว รวมถึงการใช้ในการสื่อสารข้อมูลแบบไปกลับโดยใช้คลื่นความถี่วิทยุ ปัจจุบันยังไม่มีการประกาศผลิตและใช้งานอุปกรณ์ RFID ในย่านความถี่ดังกล่าว

รูปที่ 2.16 ความถี่ย่านที่ระบบ RFID ถูกใช้งาน

การใช้งาน 2 ย่าน ความถี่แรกจะเหมาะสำหรับใช้กับงานที่มีระยะการสื่อสารข้อมูลในระยะไกล (LH ระยะอ่านประมาณ 10 – 20 เซนติเมตร และ HF ระยะการอ่านประมาณ 1 เมตร) เช่น การตรวจสอบการผ่านเข้าออกพื้นที่การตรวจหาและเก็บประวัติในสัตว์ ส่วนย่านความถี่สูงยิ่งจะถูกใช้กับงานที่มีระยะการสื่อสารข้อมูลในระยะไกล (UHF ระยะการอ่านประมาณ 1 – 10 เมตร) เช่น ระบบเก็บค่าบริการทางด่วน และในปัจจุบันระบบ RFID กำลังถูกวิจัยและพัฒนาในย่านความถี่ไมโครเวฟที่ความถี่ 2.4 กิกะเฮิรตซ์ และความถี่ 5.8 กิกะเฮิรตซ์ เพื่อใช้งานที่ต้องการระยะอ่านที่ไกลกว่า 10 เมตร เป็นต้น ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแง่ของราคาและความเร็วในการสื่อสารข้อมูล เมื่อเทียบกันแล้ว RFID ซึ่งใช้คลื่นพาหะ ย่านความถี่สูงเป็นระบบที่มีความเร็วในการส่งข้อมูลสูงสุดและมีราคาแพงที่สุดด้วย เช่นกัน ส่วน RFID ที่ใช้คลื่นพาหะในอีก 2 ย่านความถี่ จะมีระดับราคาและความเร็วลดหลั่นกันไป

2.1.12 ลักษณะการพิจารณาเพื่อเลือกใช้อุปกรณ์

ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการใช้งาน แม้รูปแบบการใช้งานที่ชัดเจน กลุ่มทรานสปอนเดอร์มีอยู่หลายมาตรฐาน มีความซับซ้อนกัน จนเกิดความสับสนในการใช้งาน สิ่งที่เป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจเลือกใช้อุปกรณ์ให้ตรงกับความต้องการใช้งานให้มากที่สุดและสอดคล้องปัจจัยซึ่งมีด้วยกัน 4 ประการ

2.1.12.1 ความถี่ใช้งาน

การใช้งานในย่านความถี่ช่วง 100 กิโลเฮิรตซ์ถึง 30 เมกะเฮิรตซ์ จะใช้รูปแบบส่งสัญญาณข้อมูลระหว่างทรานสปอนเดอร์กับเครื่องรับเป็นแบบเหนี่ยวนำ ในขณะที่อุปกรณ์ RFID ที่มีการสื่อสารโดยใช้ความถี่ย่านไมโครเวฟซึ่งอยู่ในช่วง 2.45 – 5.8 กิกะเฮิรตซ์ ใช้การส่งถ่ายสัญญาณข้อมูลในลักษณะของแม่เหล็กไฟฟ้าแทน ซึ่งผู้ใช้งานจะต้องทำความเข้าใจกับพฤติกรรมการแพร่กระจายของอุปกรณ์ RFID ที่เลือกใช้ให้ดีและเหมาะสมกับรูปแบบการนำไปใช้งาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการใช้งานสูงสุด

2.1.12.2 ระยะทำการ

ปัจจัยที่มีผลเกี่ยวข้อง โดยตรงกับเครื่องอ่านและทรานสปอนเดอร์ RFID สามารถจำแนกได้ 3 ประการ ตำแหน่งของทรานสปอนเดอร์ ระยะห่างขั้นต่ำระหว่างแต่ละเครื่องกับเครื่องอ่าน ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่ละประเภทใช้งาน ความเร็วในการเคลื่อนที่ของทรานสปอนเดอร์ รวมถึงความเร็วในการอ่านเขียนข้อมูลของเครื่องทรานสปอนเดอร์ ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถอธิบายดังนี้ ขอบกตัวอย่าง ทรานสปอนเดอร์แบบสมาร์ตการ์ด ไร้การสัมผัสเพื่อผ่านเข้าออก ช่องทางเข้าสู่สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน ระบบในลักษณะนี้ไม่ต้องการความเที่ยงตรงของตำแหน่งทรานสปอนเดอร์ เพราะระยะทรานสปอนเดอร์เกือบจะสัมผัสกับเครื่องอ่าน และความสำคัญจะเป็นระยะห่างขั้นต่ำที่ยอมให้ทรานสปอนเดอร์ที่อยู่ใกล้กันเพื่อสามารถมั่นใจได้ว่าสัญญาณที่ส่งออกจากเครื่องอ่าน เพื่อกระตุ้น ให้เกิดไฟเลี้ยงในทรานสปอนเดอร์ที่ใกล้เครื่องอ่านที่สุดไม่ถูกส่งไปไกลจนถึงทรานสปอนเดอร์ตัวอื่น มิฉะนั้นทรานสปอนเดอร์สองใบจะส่งข้อมูลพร้อมกัน ก่อให้เกิดปัญหาการชนกันของข้อมูล

2.1.12.3 ด้านการรักษาความปลอดภัย

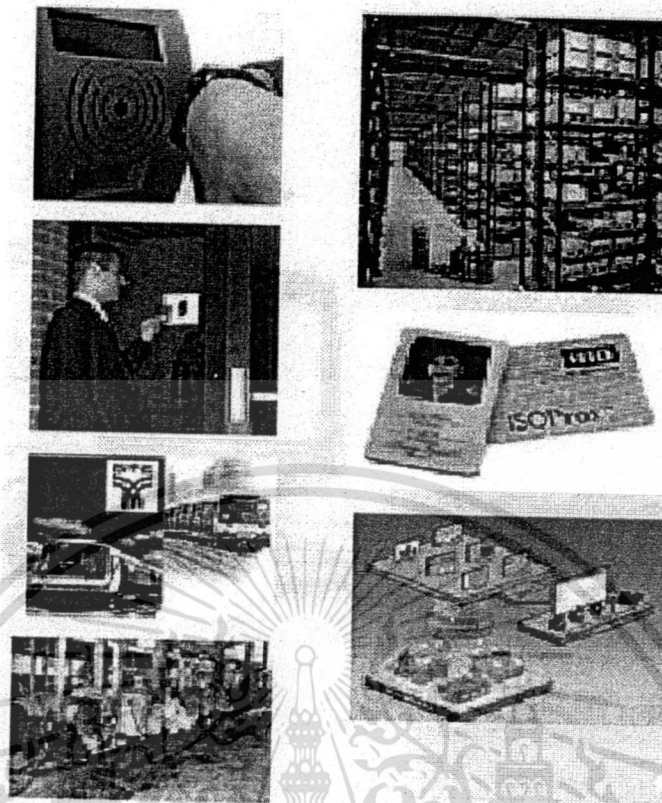
จัดเป็นการรักษาความปลอดภัยที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวด เนื่องจากระบบจะต้องมีความมั่นใจในระดับพื้นฐานได้ว่าจะสามารถรักษาความลับของข้อมูลได้

2.1.12.4 ขนาดของหน่วยความจำ

ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์ต้องเกี่ยวข้องกับลักษณะงานที่นำไปใช้ ดังเช่น ระบบขนส่ง นิยมใช้ทรานสปอนเดอร์ หากเลือกทรานสปอนเดอร์ที่ทำการโปรแกรมไม่ได้แล้ว เพื่อควบคุม ต้นทุนของทรานสปอนเดอร์ แต่ละลักษณะงานซึ่งมีความเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนกัน ในการ โปรแกรมลงในทรานสปอนเดอร์ชนิดที่มีการบันทึกได้นั้น เราต้องจำเป็นต้องเลือกระหว่างการ โปรแกรมว่าต้องใช้ทรานสปอนเดอร์แบบใดระหว่างแบบ EEPROM กับ SRAM

2.1.13 ตัวอย่างการใช้งาน RFID

1. ทดแทนระบบบาร์โค้ด (Barcode) รุ่นเก่า
- 2 Access Control/ Personal Identification หรือการเข้า-ออกอาคารแทนการใช้ บัตรแม่เหล็ก เมื่อใช้งานมาก ๆ ก็จะเสื่อมเร็วแต่บัตรแบบ RFID (Proximity Card) ใช้เพียงแตะหรือ แสดงผ่านหน้าเครื่องอ่านเท่านั้นรวมทั้งยังสามารถใช้ในการเช็คเวลา เข้าออกงานของพนักงานด้วย
3. ห่วงโซ่อุปทานและระบบลอจิสติกส์ที่เห็นในโรงงานในอนาคต คือ สามารถติดแท็กไว้กับชิ้นงานเมื่อชิ้นงานผ่านสายพานขนส่งในโรงงาน แต่ละแผนกจะรู้ว่าต้อง ทำอย่างไร ตัดอะไรบ้าง และต้องส่งไปที่ไหนต่อ รวมถึงการจัดการสินค้าในคลังสินค้าว่ารับสินค้า มาเมื่อใด จะต้องเก็บไว้ที่ไหน จะส่งไปที่ไหน ใครจะมารับ ส่วนภาพที่ผู้บริโภคจะเห็นคือการซื้อ สินค้าในซูเปอร์มาเก็ต เวลาหยิบใส่ตะกร้าคิดเงินผ่านเครื่อง RFID ครั้งเดียวคิดเงินได้ทันทีไม่ต้อง หยิบมายิงบาร์โค้ดทีละชิ้นให้เสียเวลาและเตือนผู้ซื้อได้หากสินค้าที่ซื้อหมดอายุ
4. ระบบ Animal Tracking มาใช้ ซึ่งเหมาะกับเกษตรกรไทยในการพัฒนาด้าน ปศุสัตว์ให้เป็นระบบฟาร์ม ออโตเมชันด้วยชิป RFID ติดตัวสัตว์เลี้ยงทำให้สามารถทราบเจ้าของ ตรวจสายพันธุ์ การให้อาหารและการควบคุมโรคติดต่อในสัตว์รวมถึง การสร้าง Food Traceability สำหรับต่อสู้กับข้อกีดกันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาและกลุ่มสหภาพยุโรป ที่อยู่ระหว่างตัดสินใจ ว่าผู้ส่งออกสินค้าเนื้อสัตว์ชำแหละ
5. ระบบตั๋วอิเล็กทรอนิกส์ (e-ticket) เช่น บัตรทางด่วน บัตรรถไฟฟ้าใต้ดิน
6. ระบบหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-passport) ที่ทางประเทศสหรัฐกำลัง กำหนดมาตรฐานการเข้าออกของประเทศของเขาเพื่อป้องกันผู้ก่อการร้าย รวมไปถึง e-Citizen ด้วย
7. ระบบกุญแจอิเล็กทรอนิกส์ (immobilizer) ในรถยนต์ป้องกันกุญแจผีในการ ขโมยรถยนต์ หรือพวก Keyless ในรถยนต์ราคาแพงบางรุ่นก็เริ่มนำมาใช้งานแล้ว
8. ระบบห้องสมุดดิจิทัล (e-Library) ในการยืมคืนอัตโนมัติทำให้ผู้ใช้บริการ ได้ รวดเร็วสะดวกสบายยิ่งขึ้น

รูปที่ 2.17 ตัวอย่างระบบที่ใช้งานเทคโนโลยี RFID [9]

2.1.14 มาตรฐานของ Contactless Smart Card

สำหรับมาตรฐานของ Contactless Smart Card นั้นที่ได้ความนิยมและได้รับการรับรองจาก ISO (International Organization for Standardization) จะมีอยู่ด้วยกัน 3 มาตรฐานคือ

- มาตรฐาน ISO 14443A

มาตรฐาน ISO 14443A เป็นมาตรฐานเปิดที่ถูกพัฒนาโดย Phillips ซึ่งเป็นผู้พัฒนารายแรก ๆ ในโลกสำหรับ Contactless Smart Card มีผู้ใช้งานบัตรสมาร์ทการ์ดมาตรฐานนี้มากที่สุดในโลก สำหรับรายละเอียดส่วนสำคัญ ๆ ของมาตรฐานนี้มีดังนี้

1. การรับส่งข้อมูลและพลังงานไฟฟ้าระหว่าง เครื่องอ่านและบันทึกกับบัตรสมาร์ทการ์ดเป็นแบบไร้สัมผัส (Contactless)
2. ระยะห่างระหว่างเครื่องอ่าน/เขียนกับบัตรสมาร์ทการ์ด 10 เซนติเมตร (ขึ้นอยู่กับสายอากาศ)
3. ส่งผ่านข้อมูลระหว่างเครื่องอ่านและบันทึกกับบัตรสมาร์ทการ์ดด้วยความเร็วที่สูงมากถึง 106 Kbit/วินาที
4. ความถี่วิทยุ (Radio Frequency) 13.56 เมกะเฮิร์ตซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความถูกต้องของการรับส่งข้อมูลสูงด้วยเทคนิคการทำ 16 bit CRC, parity ,Bit Coding และ Bit Counting

6. มีระบบป้องกันการคัดลอกข้อมูล (True anticollision)

7. เวลาในการอ่าน/เขียนข้อมูลกับบัตรสามารถทำน้อยกว่า 100 มิลลิวินาที

- **มาตรฐาน ISO 14443B**

มาตรฐาน ISO 14443B เป็นมาตรฐานเปิดมีหลายบริษัทเป็นผู้ร่วมพัฒนาโดยมาตรฐานมีความใกล้เคียงกับ ISO 14443A ต่างกันเฉพาะที่มีการปรับปรุงประสิทธิภาพเพิ่มเติมจาก ISO 14443A เช่น ลักษณะการ Modulate สัญญาณ ซึ่งเป็นแบบ 10%ASK,BPSK(bit encoding) แต่ยังมีข้อด้อยในหลาย ๆ เรื่อง เนื่องจากมาตรฐานในส่วนสำคัญ ๆ ถูก ISO 14443A บังคับอยู่ แต่ข้อดีคือเป็นมาตรฐานเปิดทำให้มีผู้ผลิตมากมายมีการแข่งขันด้านราคาและคุณภาพมากขึ้น

- **มาตรฐาน ISO 15693 (I.CODE)**

มาตรฐาน ISO 15693 เป็นมาตรฐานที่ร่วมกันพัฒนาระหว่าง Phillip และ Texus Instrument สำหรับ ISO 15693 นั้น มีจุดประสงค์ในการใช้งานเพื่อเป็นแผ่นป้ายบอกข้อมูล (RFID) มากกว่าจะเป็นสมาร์ทการ์ดแบบใช้งานทั่วไป ซึ่งจะมีลักษณะรูปร่างเป็นฉลากสามารถนำไปแปะบนกล่องสินค้าหรือตัวสินค้าต่าง ๆ เพื่อใช้งานแทนบาร์โค้ด โดยสามารถนำกลับมาใช้งานใหม่ได้ด้วยการโปรแกรมข้อมูลเข้าไปในตัวชิปใหม่ มีระยะการทำงานไกลถึง 1 เมตรจากเครื่องอ่าน (ขึ้นอยู่กับการออกแบบสายอากาศ) นอกจากนี้ตัวเครื่องอ่านยังสามารถอ่านข้อมูลจากชิปได้พร้อม ๆ กันหลายชิป โดยใช้กรรมวิธีการแยกแยะข้อมูลจากชิปแต่ละตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ISO 15693 ยังสามารถแบ่งย่อยเป็นมาตรฐานการใช้งานอีกหลายรูปแบบ เช่น เมื่อนำไปใช้งานในขบวนการสินค้าคงคลังหรือแทนบาร์โค้ด ซึ่งหน่วยงานมาตรฐาน EPC (Electronic Product Code) เป็นผู้กำหนดรายละเอียดปลีกย่อยลงไป เพื่อให้สามารถใช้แทนระบบบาร์โค้ดโดยสมบูรณ์

2.2 Mifare Contactless Smart Card

2.2.1 บทนำ

Mifare เป็นชื่อทางการค้าของ Phillips สำหรับผลิตภัณฑ์ทางด้าน Contactless Smart Card ซึ่งรวมถึงชิป สำหรับทำหน้าที่เป็นเครื่องอ่านและบันทึกและTransponder รุ่นต่าง ๆ ซึ่งจะมีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องหน่วยความจำ ลักษณะการจัดแบ่งหน่วยความจำ ลักษณะการใช้งานโดยที่ Mifare ประกอบด้วยคุณสมบัติที่เป็นมาตรฐานตามรุ่นดังนี้

1. มาตรฐานรองรับ ISO 14443A

2. หน่วยความจำแบบ EEPROM เก็บข้อมูลได้ถึง 10 ปี และเขียนข้อมูลซ้ำได้ถึง

100,000 ครั้ง

3. รองรับการทำงานแบบมัลติแอปพลิเคชัน โดยมีการแบ่งหน่วยความจำเป็นบล็อก ๆ ซึ่งแต่ละบล็อกมีรหัสผ่านในการเข้าถึงข้อมูลภายในจึงสามารถใช้บัตรใบเดียวกับหลายงานได้
4. สามารถกำหนดเงื่อนไขในการเข้าถึงหน่วยความจำแต่ละบล็อกได้อย่างอิสระ เช่น รหัสผ่าน แต่ละชิปมี Serial Number เป็นหนึ่งเดียว
5. การรับส่งข้อมูลผ่านสัญญาณ RF มีการเข้ารหัสเพื่อป้องกันการโจรกรรมข้อมูล

2.2.2 Mifare Standard 1Kbyte (MF1 IC S50)

Contactless Smart Card หน่วยความจำแบบ EEPROM ขนาด 1 กิโลไบต์ แบ่งหน่วยความจำเป็น 16 เซกเตอร์ รองรับการงานแบบมัลติแอปพลิเคชันเต็มรูปแบบถึง 16 แอปพลิเคชัน ตัวอย่างการใช้งานคือ

Sector 0 สำหรับงาน Access Control (บัตรอนุญาตการเข้าออกพื้นที่)

Sector 1 สำหรับงาน Time Attendance (บันทึกเวลาเข้าออกที่ทำงาน)

Sector 2 สำหรับงาน Car parking (บันทึกเวลาเข้าออกที่จอดรถยนต์)

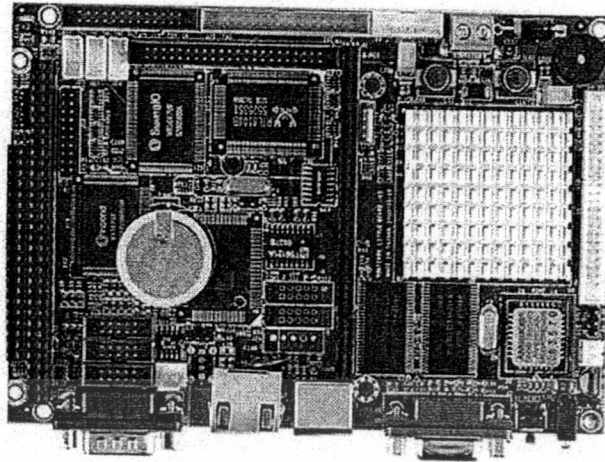
Sector 3 สำหรับงาน Canteen (บัตรซื้ออาหารอิเล็กทรอนิกส์)

ส่วน Sector ที่เหลือสามารถนำมาเพิ่มแอปพลิเคชันได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเราสามารถใช้บัตรสมาร์ทการ์ดเพียงใบเดียวเพื่อใช้งานหลายงานได้อย่างง่ายดาย ซึ่งช่วยลดต้นทุนต้องจัดซื้อบัตรใหม่ หรือต้องทำระบบใหม่ทั้งหมดส่วนนี้เป็นข้อดีอย่างมากของ Mifare สมาร์ทการ์ด ซึ่งแตกต่างจากบัตรแบบแม่เหล็ก บัตรบาร์โค้ดหรือบัตรแบบ Proximity 125 KHz ซึ่งจะต้องเพิ่มบัตรตามจำนวน แอปพลิเคชันที่เพิ่ม

2.3 ชุดพัฒนาคอม 86 ระบบสมองกลฝังตัว

2.3.1 บทนำ

ชุดพัฒนาคอม 86 เป็นชุดเครื่องมือสำหรับใช้ในการพัฒนาอุปกรณ์ทางด้านระบบฝังตัวที่อยู่บนพื้นฐานการพัฒนาโดยการใช้แพลตฟอร์มที่มีไมโครโพรเซสเซอร์ (Microprocessor) ตระกูล x86 ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยกับผู้ใช้งานในปัจจุบันเป็นส่วนประกอบหลักในการทำงาน โครงการนี้ใช้ชุดพัฒนาคอม 86 ที่มีไมโครคอนโทรเลอร์ Vortex86™

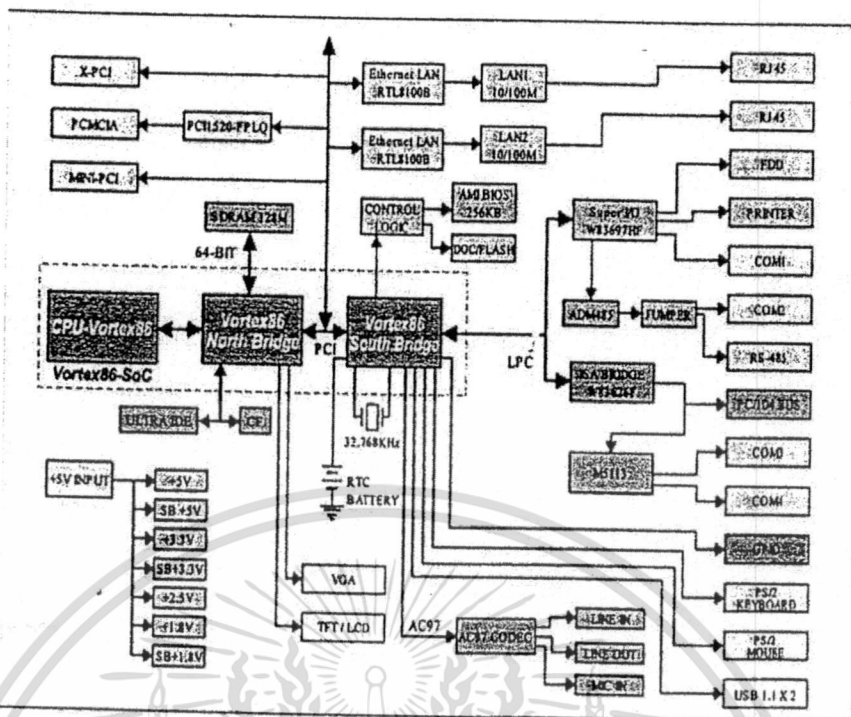

รูปที่ 2.18 ชุดพัฒนาคอม 86 รุ่น ICOP - 6047

2.3.2 ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของชุดพัฒนาคอม 86

1. ไมโครคอนโทรเลอร์ Vortex 86 ไมโครคอนโทรเลอร์ Vortex 86 ถือเป็นศูนย์กลางที่ควบคุมการทำงานส่วนต่าง ๆ ของบอร์ดคอม 86 ซึ่ง Vortex 86 เป็นไมโครคอนโทรเลอร์แบบชิปเดี่ยว (Single Chipset) ราคาต่ำแต่มีประสิทธิภาพสูงทั้งฝั่ง North Bridge และการติดต่อฮาร์ดแวร์ผ่านทางจียูไอ (GUI) ทางด้านฝั่ง Super-South Bridge อีกทั้ง Vortex 86 ยังมีการพัฒนาในทางด้านการออกแบบให้ใช้ไฟฟ้าลดลงทำให้ประหยัดพลังงานมากขึ้น
2. หน่วยความจำ หน่วยความจำของชุดพัฒนาคอม 86 ของบริษัท ไอซีโอพี รุ่น ICOP-6047 นี้เป็นแบบ SDRAM มีความจุ 128 MB ซึ่งหน่วยความจำนี้จะฝังตัวอยู่บนบอร์ดและมีเชื่อมต่อกับหน่วยประมวลผลด้วยช่องทางการส่งข้อมูลที่กว้างถึง 64 บิต
3. ช่องทางการเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายนอก ช่องทางการเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายนอกนั้น ชุดพัฒนาคอม 86 รุ่น ICOP-6047 นี้มีช่องทางการเชื่อมต่อหลากหลายทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสามารถจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ของชุดพัฒนาคอม 86 ได้เป็นอย่างดี ทั้ง Serial port และ Parallel port ช่องต่อฟลอปปีดิสก์ (Floppy Disk) ช่องต่อเพื่อขยายไอดีอี (Enhanced IDE interface) ยูเอสบีพอร์ต (USB port) อีเทอร์เน็ต (Ethernet) หรือการต่อด้วยสายแลน (LAN) เป็นช่องทางการเชื่อมต่อที่มีประโยชน์มากเป็นต้น
4. ช่องทางการแสดงผล ชุดพัฒนาคอม 86 ของบริษัท ไอซีโอพี รุ่น ICOP-6047 นี้มีช่องทางการแสดงผลอยู่สองช่องทางด้วยกันคือ ช่องทางแรกจะเป็นส่วนของการแสดงผลทางจอภาพ สามารถแสดงผลได้สองทางคือ แบบจอซีอาร์ที (CRT monitor) และแบบจอแอลซีดี (LCD monitor) และการแสดงผลอีกช่องทางหนึ่งคือเสียงซึ่งสามารถรับอินพุตนี้ได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.19 โค้ดอะแกรมส่วนประกอบต่างๆ ของ ชุดพัฒนาคอม 86 รุ่น ICOP - 6047

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบและการพัฒนา

การออกแบบระบบและการสร้างมี 2 ส่วน ส่วนซอฟต์แวร์เป็นการเชื่อมต่อระหว่างเครื่องอ่าน RFID กับฐานข้อมูลเป็นส่วนติดต่อกับผู้ใช้ในการรับส่งข้อมูล โดยผู้เข้าร่วมงานจะถือบัตรโดยที่บัตรจะมีค่า ID ที่สามารถอ่านได้ผ่านแท็กที่มีรหัสเฉพาะตัว การเก็บข้อมูลของบุคคลจะอ้างอิงโดยการเชื่อม 2 ส่วนคือ ID ของบุคคลที่เก็บในฐานข้อมูลกับ ID ของบัตร ส่วนฮาร์ดแวร์เชื่อมต่อระบบสมองกลฝังตัวกับเครื่องอ่าน RFID นำโปรแกรมที่สร้างไว้ในส่วนแรกมาใช้ระบบสมองกลฝังตัว

3.1 โปรแกรมควบคุม

สร้างการเชื่อมต่อกับระบบสมองกลฝังตัว เชื่อมต่อเครื่องอ่าน RFID กับระบบสมองกลฝังตัวผ่านทางพอร์ตอนุกรม ควบคุมการทำงานของเครื่องอ่าน RFID โดยใช้โปรแกรม Visual Basic 6.0

การทำงานของระบบถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

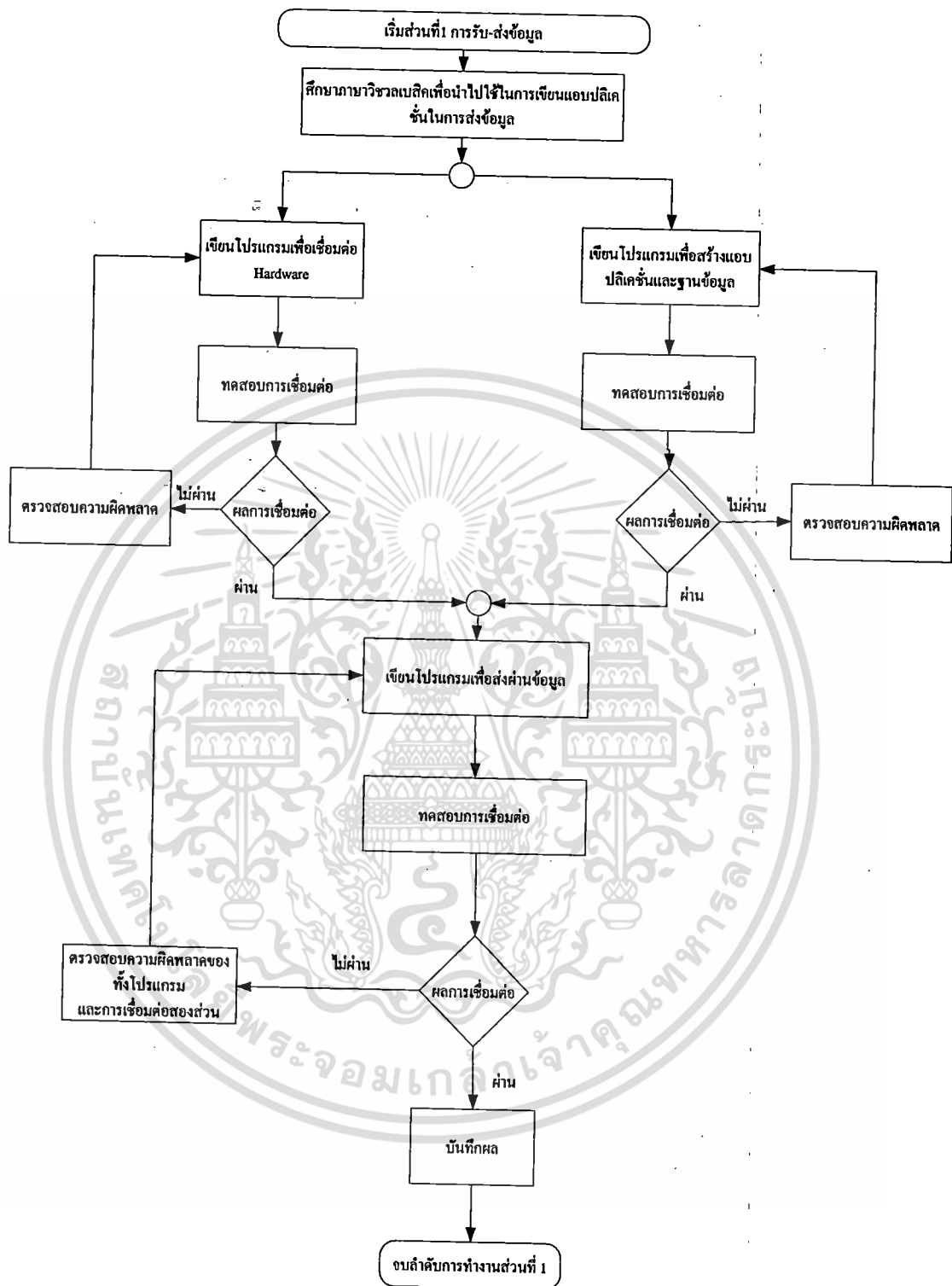
ส่วนที่ 1 ส่วนการสร้างข้อมูล เก็บข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล ข้อมูลแสดงสถานะของบุคคลเบื้องต้นซึ่งเป็นการตรวจสอบบุคคลในขั้นแรก อาทิเช่น ชื่อ นามสกุล รูปถ่าย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล นำข้อมูลมาเชื่อมต่อกับบัตรซึ่งภายในมีการฝังแท็กที่เป็นใช้เทคโนโลยี RFID โดยอาศัย ID ของบัตรร่วมกับ ID ของบุคคลที่เข้างาน ข้อมูลทุกส่วนสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไข

ส่วนที่ 2 ส่วนของการอ่านค่า เครื่องอ่าน RFID รับค่าที่อ่านได้เป็น ID ของบัตรจากนั้นจะทำการตรวจสอบบุคคลที่เป็นผู้ถือบัตรและแสดงผลที่ได้ผ่านทางส่วนติดต่อกับผู้ใช้

3.1.1 การออกแบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้

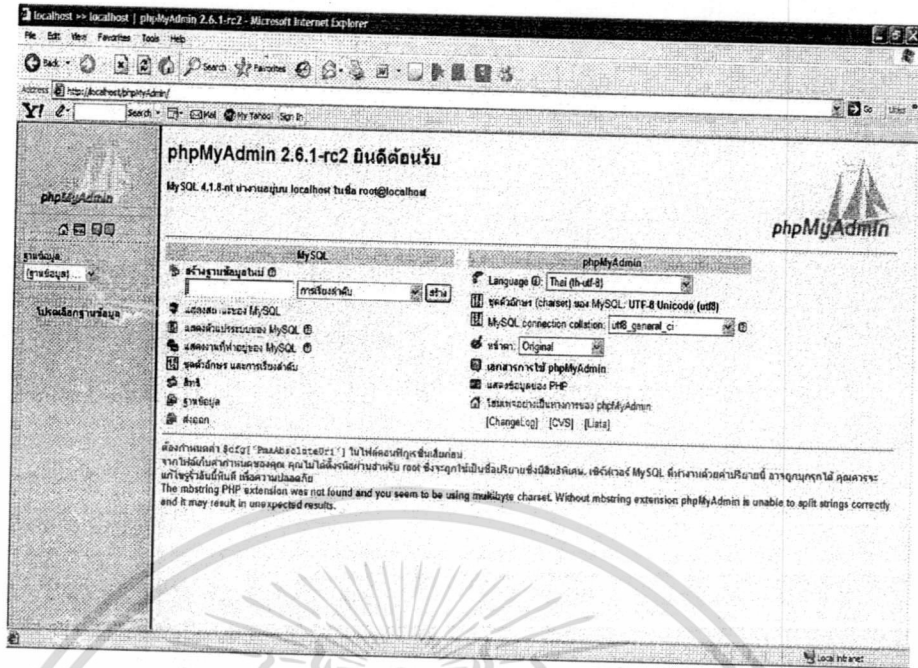
เริ่มต้นด้วยการติดต่อฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล จากนั้นทำการติดต่อเครื่องอ่าน RFID โดยใช้ภาษาวิซวลเบสิก

3.1.1.1 การติดต่อฐานข้อมูลโดยใช้ภาษาวิซวลเบสิก โดยการใช้ Phpmysql เป็น Tool ช่วยให้ติดต่อกับมายเอสคิวแอลแทนการใช้ผ่าน Command Prompt เริ่มต้นโดยการเตรียมฐานข้อมูลที่ต้องการสร้างใน Phpmysql จากนั้นเขียนโปรแกรมติดต่อกับมายเอสคิวแอลผ่านทาง Vbmysqlapi ซึ่งมีโมดูลที่สร้างสำหรับการเชื่อมต่อกับมายเอสคิวแอลแล้ว สร้างส่วนติดต่อผู้ใช้ (User Interface) เชื่อมต่อการทำงานทั้ง 2 ส่วนและควบคุมการทำงานของระบบ

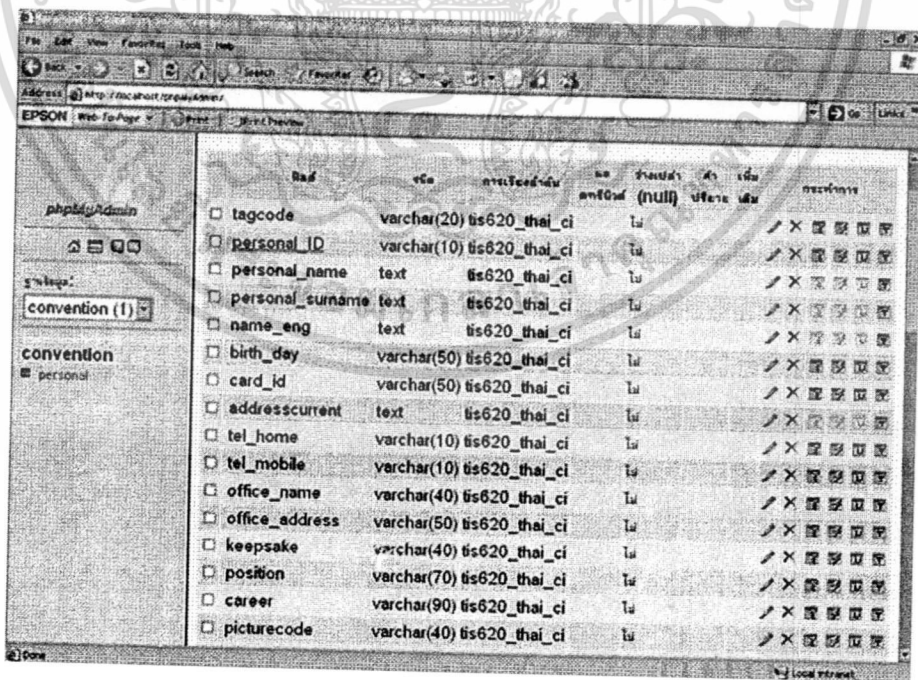
รูปที่ 3.1 ลักษณะการเชื่อมต่อในส่วนซอฟต์แวร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 สร้างฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล(Mysql) โดยผ่านทาง Phpmyadmin

ฐานข้อมูลมายเอสคิวแอลที่สร้างผ่านโปรแกรม Phpmyadmin โดยการต้องสร้างฐานข้อมูลเพื่อใช้เก็บข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อระบบ

รูปที่ 3.3 ฐานข้อมูลของระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

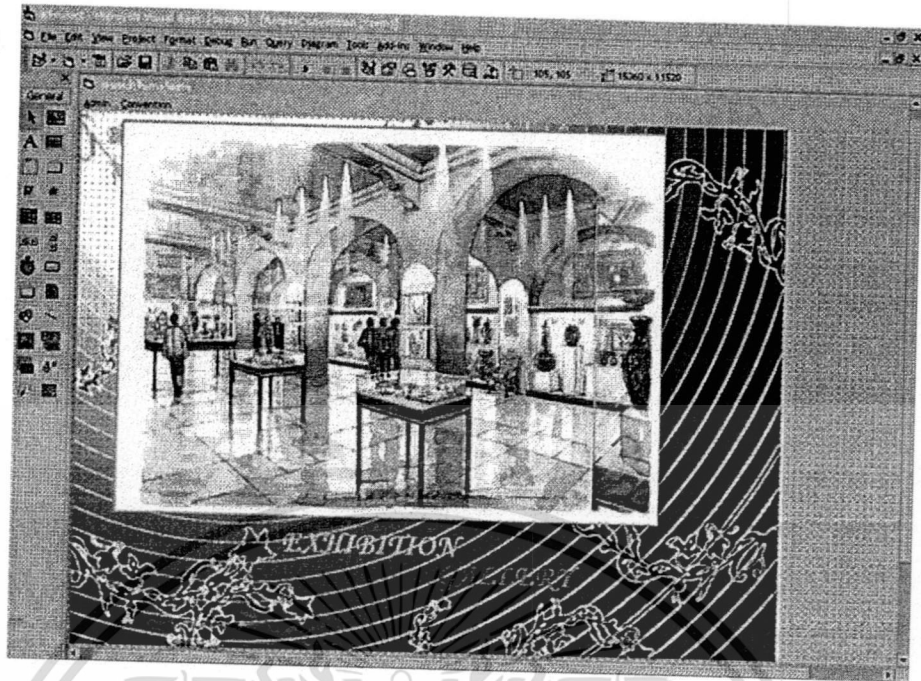
จากรูปที่ 3.3 เป็นฐานข้อมูลของระบบ ซึ่งฐานข้อมูลที่สร้างในระบบชื่อว่า convention ประกอบไปด้วยตาราง personal ภายในบรรจุฟิลด์ซึ่งแตกต่างกันดังนี้

1. Tagcode	เก็บข้อมูลที่เป็นรหัสของแท็ก
2. Personal_id	เก็บข้อมูลรหัสของบุคคลที่เข้างาน
3. Personal_name	เก็บข้อมูลชื่อของบุคคลที่เข้างาน
4. Personal_surname	เก็บข้อมูลนามสกุลของผู้ที่เข้างาน
5. Name_eng	เก็บข้อมูลชื่อของผู้เข้างานตามหนังสือเดินทาง
6. Birth_day	เก็บข้อมูลวันเดือนปีเกิดของผู้เข้างาน
7. Card_id	เก็บข้อมูลหมายเลขบัตรประชาชนของผู้เข้างาน
8. Addresscurrent	เก็บข้อมูลที่อยู่ของผู้เข้างาน
9. Tel_home	เก็บข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ที่บ้าน
10. Tel_mobile	เก็บข้อมูลเบอร์โทรศัพท์มือถือ
11. Office_name	เก็บข้อมูลชื่อสถานที่ทำงาน
12. Office_address	เก็บข้อมูลที่อยู่สถานที่ทำงาน
13. Keepsake	เก็บข้อมูลของที่ระลึก
14. Position	เก็บข้อมูลตำแหน่ง
15. Career	เก็บข้อมูลอาชีพ
16. Picturecode	เก็บข้อมูลรูปภาพ

3.1.1.2 การออกแบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้

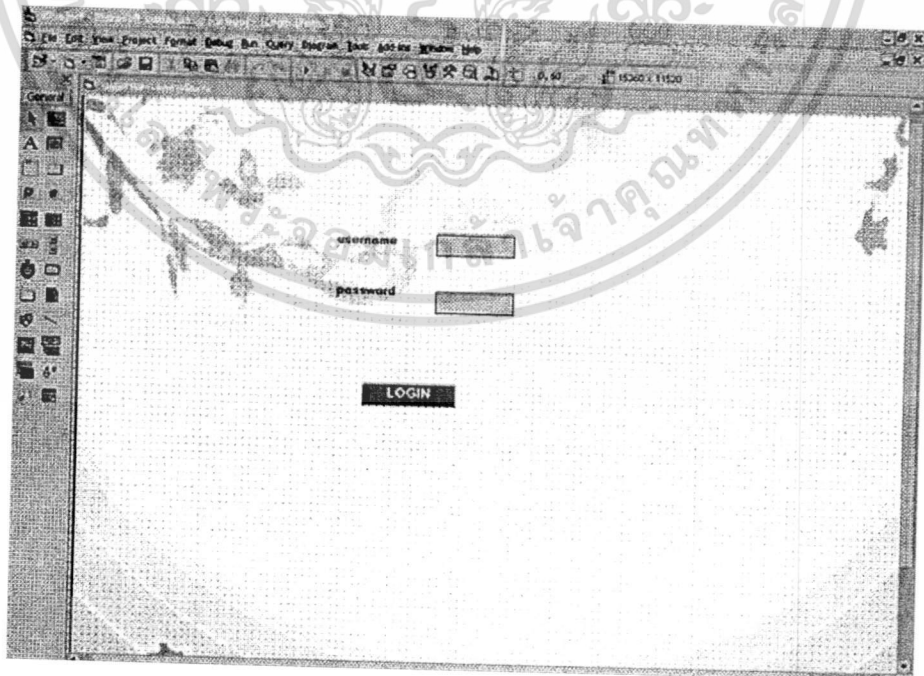
3.1.1.2.1 ส่วนติดต่อกับระบบทุกส่วน

ซึ่งผู้ใช้งานจะเจอหน้าจอนี้เป็นส่วนแรก เมื่อมีการใช้โปรแกรม จากรูปที่ 3.4 ส่วนนี้เป็นส่วนที่เชื่อมต่อการทำงานทั้งหมดของระบบเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งระบบที่ถูกสร้างประกอบด้วยสองส่วน คือ ส่วนหนึ่งเป็นส่วนที่สงวนไว้ให้กับผู้ดูแลระบบ(admin) และส่วนที่สองคือส่วนที่ใช้สำหรับการจัดการเข้างาน (convention) จากส่วนติดต่อผู้ใช้นี้เป็นเหมือนประตูเพื่อไปสู่ระบบทั้งหมด

รูปที่ 3.4 ส่วนติดต่อกับผู้ใช้เพื่อเข้าสู่ระบบ

3.1.1.2.2 การออกแบบส่วนที่สงวนสิทธิ์ให้เฉพาะผู้ที่ดูแลระบบ เป็นส่วนที่ตรวจสอบสถานะของผู้เข้าใช้ โดยผู้ที่สามารถเข้าใช้ระบบได้มีเพียงผู้ดูแลระบบเท่านั้น

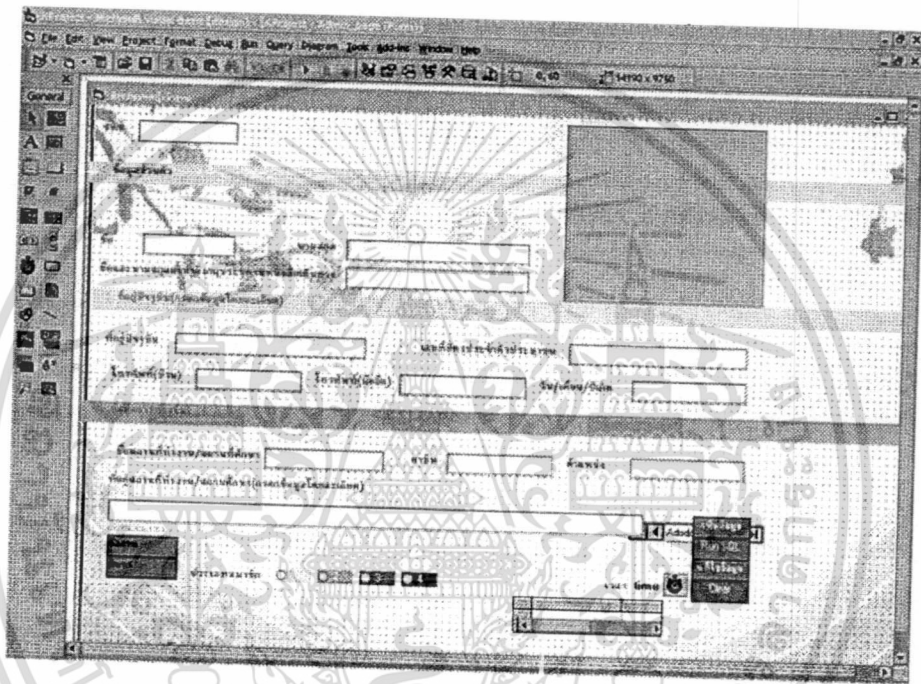
รูปที่ 3.5 ส่วนที่ตรวจสอบสิทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 3.5 ในส่วนนี้เป็นส่วนที่ตรวจสอบสิทธิ์ในการดูแลระบบ เพราะต้องทำการกรอก username และ password เข้าสู่ระบบเพื่อทำการตรวจสอบ หากข้อมูลที่กรอกมีความถูกต้องจึงจะสามารถเข้าสู่ระบบได้

3.1.1.2.3 การออกแบบส่วนในการทำทะเบียนประวัติบุคคล

ผู้ที่ทำการลงทะเบียนให้กับคนที่เข้าร่วมงานนั้นจึงเป็นผู้ที่ดูแลระบบเท่านั้น เพราะข้อมูลบุคคลเป็นสิ่งสำคัญควรดูแลเป็นอย่างดี

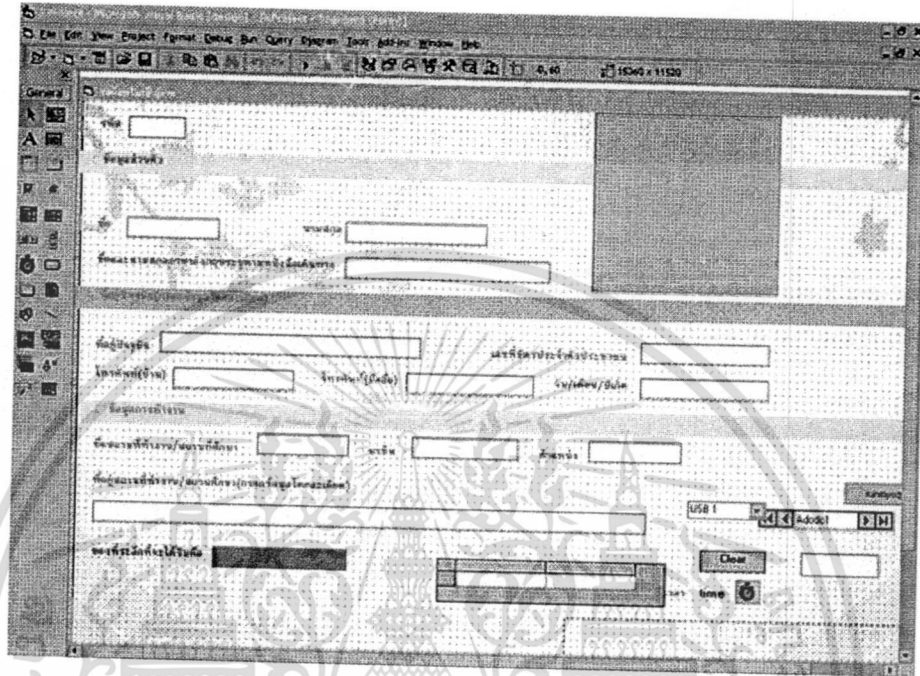
รูปที่ 3.6 ส่วนติดต่อกับผู้ใช้เพื่อส่งข้อมูลไปยังฐานข้อมูล

จากรูปที่ 3.6 ส่วนหน้าจอนี้สำหรับผู้ดูแลระบบเท่านั้นในการจัดการกับข้อมูลเพราะข้อมูลมีความสำคัญมากต้องรักษาข้อมูลเป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ จากส่วนติดต่อผู้ใช้นี้ต้องการเก็บข้อมูลของบุคคลที่เข้ามา โดยข้อมูลที่เก็บประกอบด้วย รหัส ชื่อ นามสกุล, ชื่อและนามสกุลภาษาอังกฤษตามหนังสือเดินทาง, ที่อยู่ปัจจุบัน, เลขที่ตามบัตรประชาชน โทรศัพท์(มือถือ) โทรศัพท์(บ้าน) วันเดือนปีเกิด ชื่อและสถานที่ทำงาน อาชีพ ตำแหน่ง ที่อยู่ปัจจุบัน ซึ่งจากตรงนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไปของผู้เข้างาน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เมื่อทำการกรอกแล้วจะไปเก็บไว้ยังฐานข้อมูลที่สร้าง แต่โดยการทำงานของข้อมูลในส่วนนี้นั้นประกอบด้วย การสร้างข้อมูล การเรียกดูข้อมูล การแก้ไขข้อมูล การลบค่าต่างๆ เมื่อทำการทำงานข้างต้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งข้อมูลทุกอย่างจะต้องมีการสร้างให้เสร็จเรียบร้อยโดยผู้ดูแลระบบก่อนที่จะเข้างาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.2.4 การออกแบบส่วนในการยืนยันตัวตน

เมื่อนำบัตรมาวางในระยะที่เครื่องอ่านสามารถอ่านได้ ข้อมูลจะปรากฏแต่หากบัตรที่นำมาวางนั้น ไม่ใช่บัตรที่ใช้ในการลงทะเบียนจะมีการแจ้งให้ทราบ

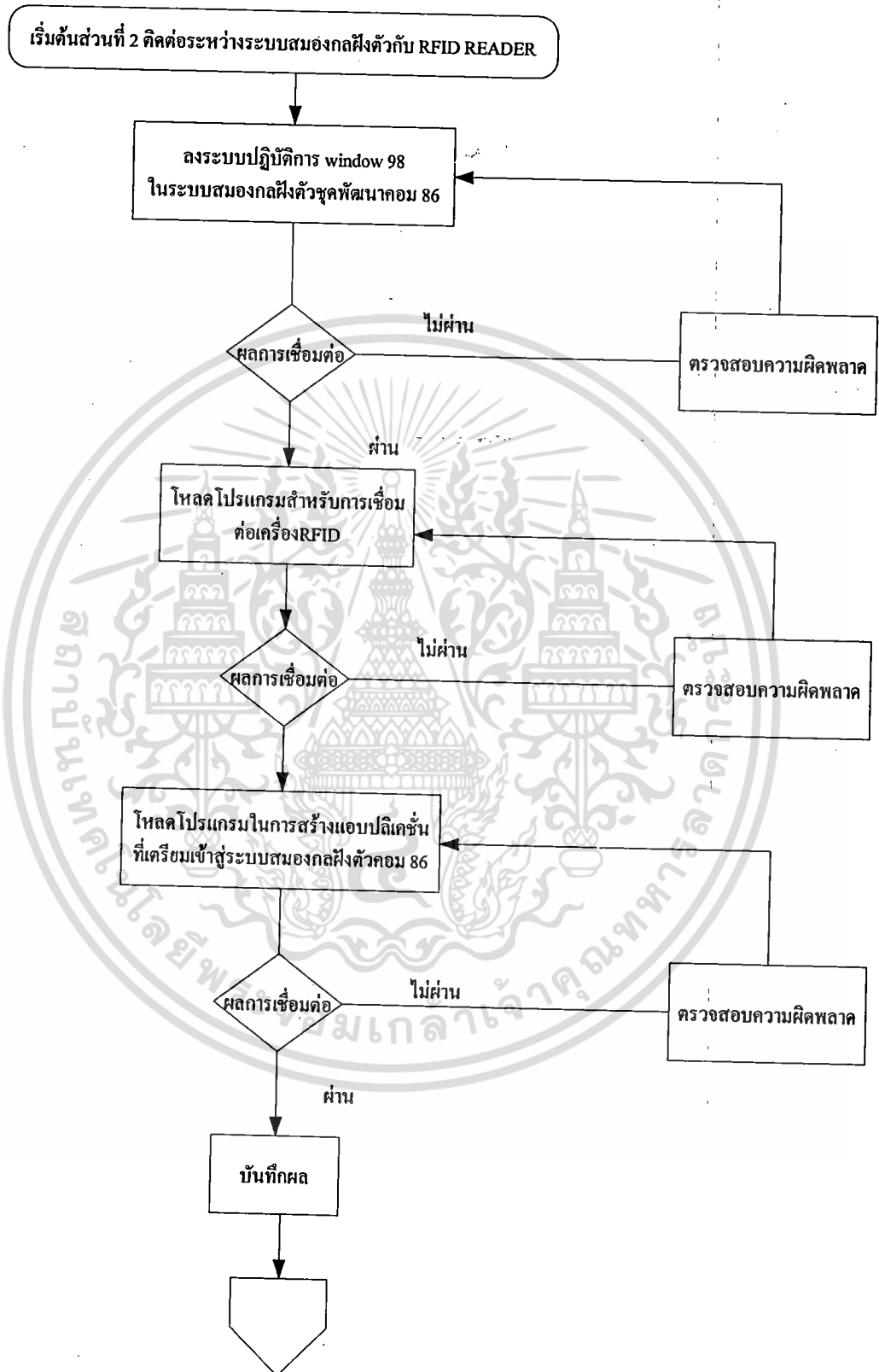

รูปที่ 3.7 ส่วนที่ในการยืนยันตัวตน

จากรูปที่ 3.7 ส่วนติดต่อกับผู้ใช้จะแสดงเพื่อยืนยันตัวตนในการใช้งาน เหมือนเป็นการ สงวนสิทธิ์ต่อผู้ที่ทำการลงทะเบียนเท่านั้น ซึ่งหลังจากการลงทะเบียนนั้น แต่ละบุคคลจะได้รับบัตร ซึ่งผ่านการบันทึกข้อมูลไว้แล้ว ดังนั้นเมื่อใช้งานจะนำบัตรนั้นวางทับกับเครื่องอ่านข้อมูลที่ ถูกบันทึกไว้ในฐานข้อมูลจะแสดงออกมา ซึ่งสามารถยืนยันตัวตนได้หลายวิธี โดยอาจทำการ เปรียบเทียบกับรูปภาพ ระหว่างข้อมูลที่ทำการบันทึกในบัตรกับบุคคลผู้นั้นซึ่งหากทั้งสองอย่างมี ความแตกต่างกันอย่างมากสันนิษฐานได้ว่าบุคคลผู้นั้นไม่ใช่ผู้ที่ลงทะเบียนกับระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 เชื่อมต่อระบบสมองกลฝังตัวร่วมกับเครื่องอ่าน RFID

รูปที่ 3.8 การติดต่อกันระหว่างระบบสมองกลฝังตัวกับเครื่องอ่าน RFID

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เอาต์เห็นใบแจ้งประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลอง

จากระบบการทำงานภาพรวมประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนการสร้างข้อมูล เป็นส่วนที่ใช้เมื่อมีผู้มาติดต่อทำการลงทะเบียนในระบบ ส่วนที่สองคือส่วนแสดงผลเป็นส่วนที่ใช้ในการยืนยันตัวบุคคลขณะที่มีบุคคลเข้ามา โดยที่ผู้ที่ได้ทำการลงทะเบียนแล้วจะนำบัตรซึ่งได้รับการลงทะเบียนมาสแกนบนอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์

4.1 การทดลองการใช้งานระบบ

ในการทดลองนี้จะทำการเข้าสู่ระบบ หลังจากที่เราทำการเชื่อมต่ออุปกรณ์ด้วยกัน 2 ส่วนเรียบร้อยแล้ว เพื่อทดสอบการทำงานของระบบ รวมถึงปัญหาที่จะพบ ซึ่งเริ่มต้นโดยการเริ่มบูทเข้าสู่โปรแกรม

4.1.1 ทดลองในการเข้าสู่โปรแกรมหลังจากที่ทำการเชื่อมต่อชิ้นงาน

รูปที่ 4.1 ระบบสามารถเชื่อมต่อกันได้อย่างสอดคล้อง

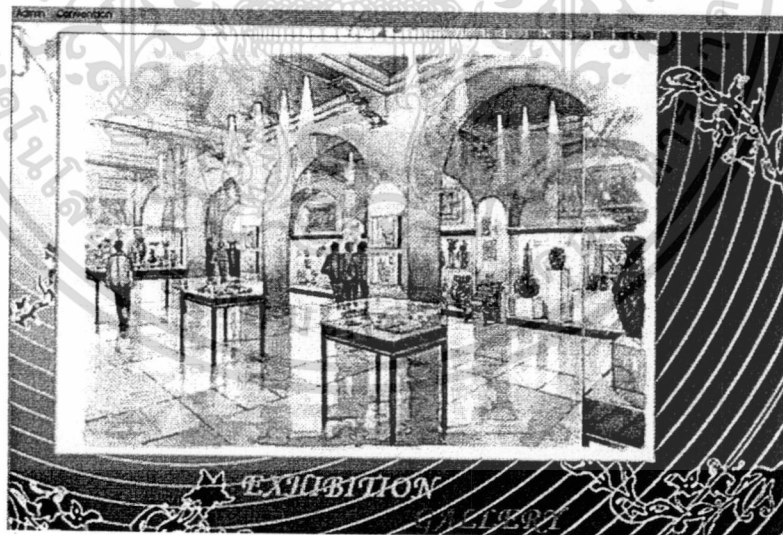
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ทดสอบการเชื่อมต่อเพื่อเข้าสู่ระบบ

ซึ่งก่อนที่มีการเข้าสู่ระบบนั้น โปรแกรมจะมีการประสานหลายส่วนด้วยกัน เช่น ส่วนที่ฐานข้อมูลตัวโปรแกรมของระบบเอง ซึ่งเมื่อสามารถเข้าสู่ระบบได้หมายถึง การทำงานทุกส่วนมีความสัมพันธ์กันเรียบร้อยแล้ว

รูปที่ 4.2 ภาพรวมเข้าสู่ระบบเรียบร้อยแล้ว

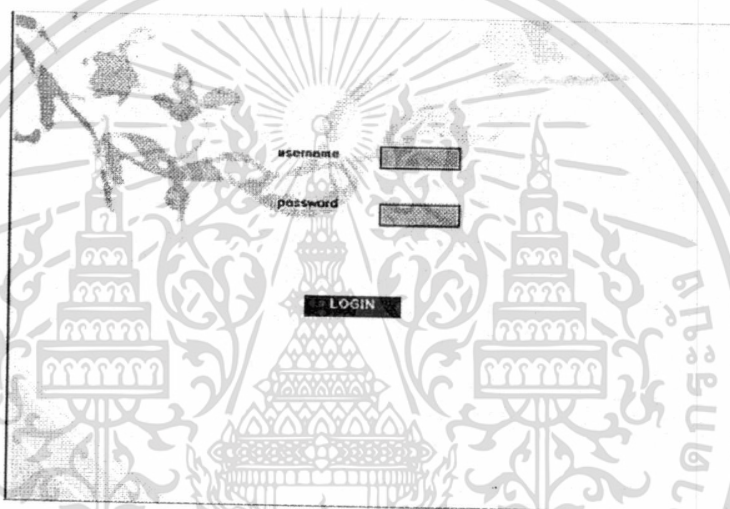
รูปที่ 4.3 หน้าจอในการเข้าสู่ระบบ

จากรูปที่ 4.2 เป็นการทดลองของชิ้นงาน ที่ซึ่งเมื่อเริ่มทำการบูทเครื่องจะเข้าโปรแกรมโดยอัตโนมัติ ซึ่งอุปกรณ์ทั้งสองส่วนเชื่อมต่อกันเป็นอย่างดี จากรูปที่ 4.3 หน้าจอซึ่งเป็นหน้าจอส่วนเอกสารนี้เดียวกับรูปที่ 4.2 นี้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

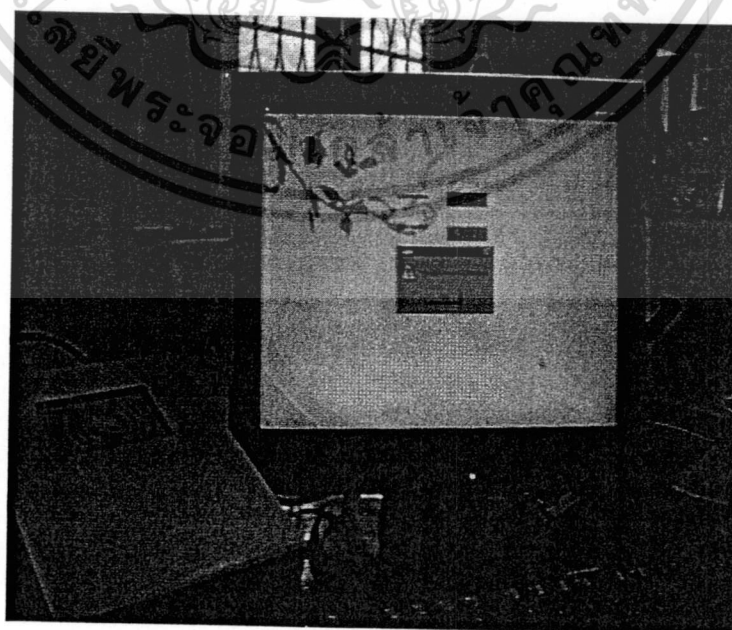
4.1.2.1 การทดลองการลงทะเบียนผู้ใช้งาน

4.1.2.1.1 การทดลองเข้าใช้ระบบในฐานะผู้ดูแลระบบ

ก่อนที่จะมีการใช้ระบบล็อกอิน (Login) มิให้ผู้อื่นสามารถเข้ามาจัดการกับการลงทะเบียนได้โดยมิได้รับอนุญาต โดยเราต้องป้อน UserName และ Password ก่อนถึงจะสามารถเข้าไปใช้งานได้ ซึ่งระบบสงวนสิทธิ์ไว้ให้ผู้ใช้ดูแลระบบเท่านั้นในการจัดการกับข้อมูล ซึ่งในการเข้าสู่ระบบหากเป็นผู้ที่ไม่ใช่ผู้ดูแลระบบแล้วไม่สามารถใส่ข้อมูลที่ถูกต้องจะมีการแจ้งให้ทราบ ถือเป็น การตรวจสอบการใช้งาน ซึ่งจากระบบมีการกำหนด username เป็น admin ในขณะที่ password กำหนดเป็น kmitl หากผู้ที่เข้ามาไม่ใช่ผู้ดูแลระบบไม่สามารถใส่ข้อมูลที่ถูกต้องดังนั้น จะมีการแจ้งเตือนว่าคุณกรอกข้อมูลผิดไม่สามารถเข้าสู่ระบบได้

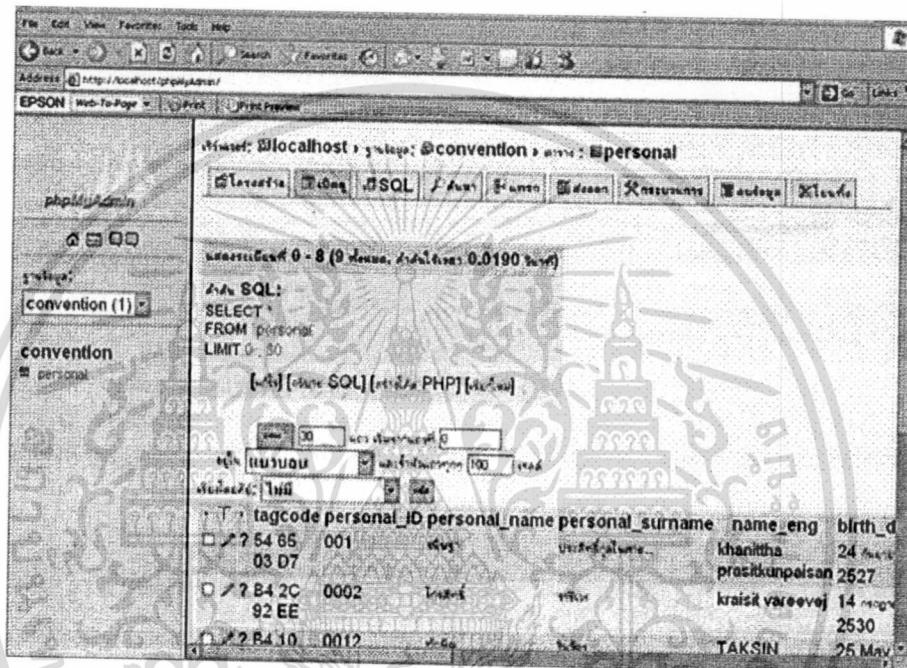
รูปที่ 4.4 หน้าจอเพื่อใช้ในการแสดงสิทธิ์ผู้เข้าใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รูปที่ 4.5 หน้าจอผู้ที่เข้าใช้ไม่ใช่ผู้ดูแลระบบ จึงไม่สามารถเข้าสู่ระบบได้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลงทะเบียนบุคคล จะมีการยืนยันโดยมีการใส่ข้อมูลดังนี้ ชื่อ นามสกุล ชื่อ-นามสกุล ตามหนังสือเดินทาง ที่อยู่ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน วันเดือนปีเกิด สถานที่ทำงาน หมายเลขโทรศัพท์มือถือ หมายเลขโทรศัพท์บ้าน อาชีพ ตำแหน่ง ซึ่งในการลงทะเบียนยังมีการระบุประเภทของบุคคลด้วยว่าเป็นประเภทใด ซึ่งจากระบบประกอบด้วยกัน 4 ประเภท ซึ่งจะมีผลเนื่องจากแต่ละประเภทจะได้รับของที่ระลึกขณะที่ใช้งานไม่เหมือนกัน ถือเป็นการแบ่งระดับของผู้ที่ใช้งาน

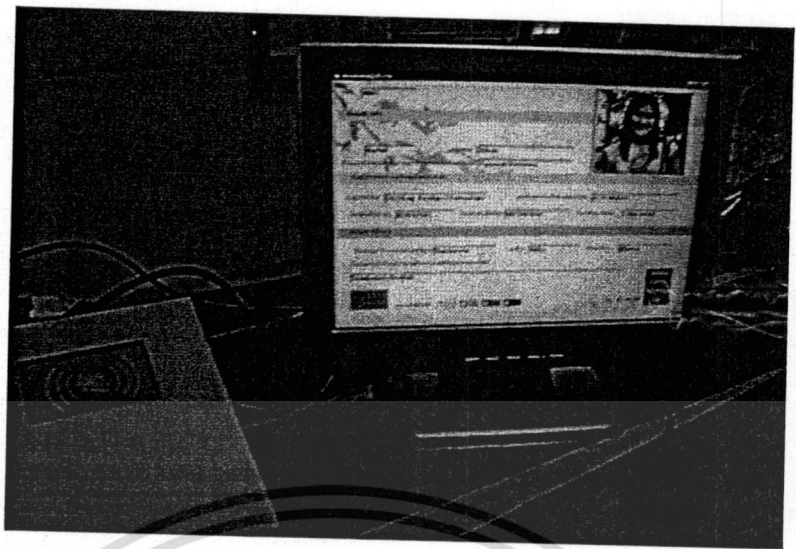
รูปที่ 4.8 ฐานข้อมูลที่เก็บข้อมูลผ่านการลงทะเบียนเรียบร้อยแล้ว

จากรูปที่ 4.8 ฐานข้อมูล convention ซึ่งมีตาราง personal ที่เก็บข้อมูลผ่านการลงทะเบียน นอกจากนี้ยังสามารถเรียกดูหรือแก้ไขข้อมูลของผู้ที่ทำการลงทะเบียนได้โดยตรงอีกด้วย

4.1.2.1.3 การทดสอบการค้นหาข้อมูลผู้ที่ทำการลงทะเบียนแล้ว

ผู้ที่ดูแลระบบสามารถเรียกดูข้อมูลผ่านการลงทะเบียน โดยที่เรียกดูจากช่องค้นหาโดยที่สามารถเรียกดูได้ทั้งจากรหัสผู้ใช้งานและจากชื่อของผู้ที่ใช้งานซึ่งในความเป็นแล้วการเรียกดูข้อมูลว่ามีผู้ลงทะเบียนนั้น สามารถดูได้โดยตรงจากฐานข้อมูล convention ตาราง personal ซึ่งจะมีข้อมูลของบุคคลผ่านการลงทะเบียนทั้งหมดปรากฏอยู่อย่างครบถ้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 เข้าสู่หน้าจอที่ใช้ในการลงทะเบียน

4.1.2.2 การทดลองการยืนยันตัวตนในการผ่านเข้างาน

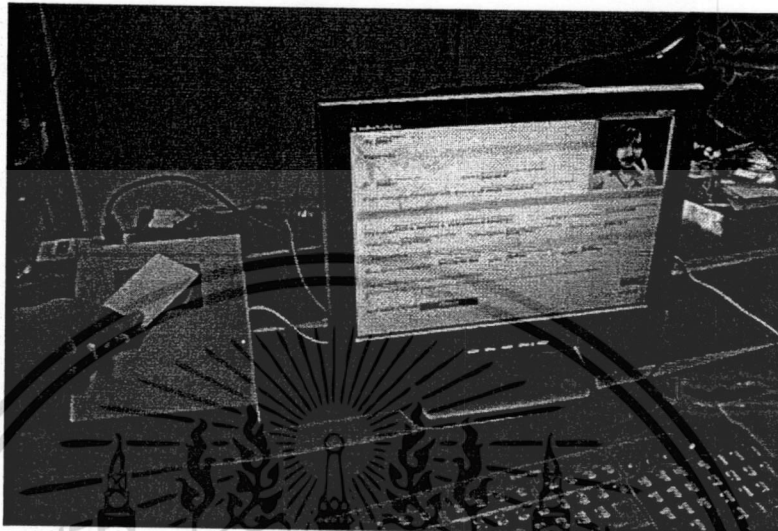
การทดลองนี้เป็นการทดลองเข้างานผ่านส่วนที่สอง คือการเข้างาน โดยดูจากส่วนของการตรวจสอบบัตร ซึ่งผู้ที่ตรวจสอบการเข้างาน ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ดูแลระบบเนื่องจาก ระบบถูกออกแบบมาอย่างเปิดเผย และข้อมูลที่แสดงในส่วนนี้ไม่สามารถแก้ไขจากระบบในส่วนนี้ได้

รูปที่ 4.10 หน้าจอส่วนยืนยันตัวตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2.2.1 การทดลองยืนยันตัวตนบุคคลผ่านบัตรที่ทำการลงทะเบียน

วิธีการทดลองนี้ คือ การนำบัตรที่ผ่านการลงทะเบียนเรียบร้อยแล้ว ไปวางในระยะที่เครื่องสามารถอ่าน

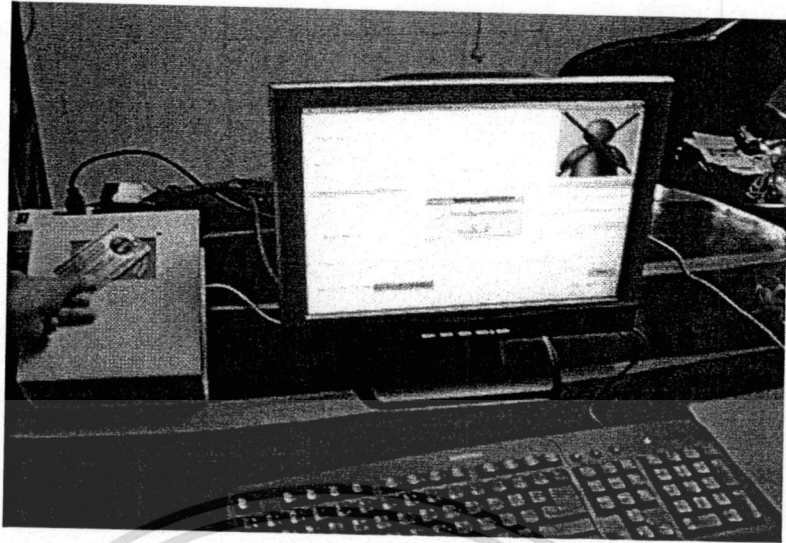

รูปที่ 4.11 ข้อมูลที่พบหลังจากเครื่องอ่านข้อมูลจากบัตรเรียบร้อยแล้ว

การทดลองนี้เป็นการยืนยันตัวตนบุคคลโดยใช้เครื่องอ่านบัตร RFID (RFID Reader) ในการอ่านบัตร RFID ของผู้ใช้งาน ซึ่งสามารถที่จะตรวจสอบรายละเอียดของผู้ใช้งานและของที่ระลึกที่ผู้ใช้งานจะได้รับ ซึ่งระบบส่วนนี้จะมีความสำคัญมากเพราะเป็นการยืนยันตัวตน ซึ่งมีการนำข้อมูลที่ถูกลงทะเบียนทั้งหมดมาทำการแสดง ซึ่งอาจวางบัตรโดยที่มีสิ่งกีดขวางได้ เนื่องจากเป็นคุณสมบัติข้อสำคัญของเทคโนโลยีประเภทนี้

4.1.2.2.2 การทดลองยืนยันตัวตนบุคคลผ่านบัตรที่ไม่ทำการลงทะเบียน

วิธีการทดลองนี้คือ การนำบัตรที่ไม่ผ่านการลงทะเบียนไปวางในระยะที่เครื่องอ่านสามารถอ่านได้ จากรูปที่ 4.2 ผลการทดลองพบว่าเมื่อนำบัตรที่ไม่ได้รับการลงทะเบียนมาวางในระยะที่เครื่องอ่านส่งคลื่นวิทยุออกไป แต่ไม่มีผลเพราะไม่มีข้อมูลในฐานข้อมูล จะมีการแจ้งเตือนให้ทราบว่าไม่มีข้อมูลในบัตร ถือเป็นการรักษาสิทธิ์ที่มีให้กับผู้ที่ลงทะเบียนเท่านั้น จึงเป็นการยืนยันตัวตนบุคคลประเภทหนึ่ง นอกจากนี้หากบัตรที่ผ่านการลงทะเบียนมีการชำรุดแต่ยังอยู่ในระดับที่แท็กเสียหายข้อมูลยังสามารถอ่านได้

รูปที่ 4.12 หน้าจอที่ใช้ในการยืนยันตัวตนขณะที่ยังไม่ได้รับข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานโครงการ

ในโครงการนี้เป็นการแสดงสถานะข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยี RFID โดยการติดต่อกับระบบสมองกลฝังตัว ซึ่งระบบการยืนยันตัวบุคคลที่จะเข้ามาในการจัดงานขององค์กร จุดประสงค์ของระบบนี้เพื่อการตรวจสอบข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว และยังสามารถให้การรองรับผู้ใช้ระบบหลายประเภทได้เป็นจำนวนมาก เช่น ทรัพยากรมนุษย์ เวลา และค่าใช้จ่าย โดยในโครงการนี้ได้นำเทคโนโลยี RFID เชื่อมต่อกับระบบสมองกลฝังตัวในการทำการประมวลผล ทำให้เกิดความสะดวกและประหยัดเนื้อที่ในการติดต่อ เนื่องมาจากระบบสมองกลฝังตัวมีขนาดเล็ก

5.1 แนวทางในการพัฒนา

แนวทางในการพัฒนาโครงการนี้คือ

1. การพัฒนาด้านแอปพลิเคชันให้สามารถรองรับรูปแบบในการใช้งานได้หลากหลายและยืดหยุ่นเหมาะกับลักษณะการใช้งานซึ่งแต่ละงานจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียดซึ่งเราควรให้ความสำคัญ
2. การพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมอื่น โดยมีความเป็นไปได้ในอนาคตที่จะมีการนำระบบสมองกลฝังตัวมาใช้ร่วมกับสิ่งประดิษฐ์อื่น เช่น สามารถนำระบบสมองกลฝังตัวบรรจุในยานพาหนะเพื่อใช้ในการประมวลผลคำสั่งที่รับมาจากมนุษย์ ซึ่งเป็นลักษณะเทคโนโลยีชาญฉลาดหรือเทคโนโลยีอัจฉริยะ ทดแทนการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ซึ่งพบว่ามีความสะดวกน้อยกว่าเนื่องจากขนาดใหญ่ และลักษณะสถาปัตยกรรม ดังเช่น แผนที่นำทางบนรถยนต์ เป็นต้น
3. ทำให้ชิ้นงานมีขนาดเล็กกว่านี้ โดยอาจมีการทดลองใช้อุปกรณ์ที่มีชิ้นงานที่เล็กกว่านี้ซึ่งโอกาสเป็นไปได้สูงในอนาคต เพราะแนวโน้มวัสดุทางอิเล็กทรอนิกส์จะพัฒนาให้มีขีดความสามารถที่มากขึ้นตามลำดับ

เอกสารอ้างอิง

- [1] รศ.ดร.ประสิทธิ์ ทิมวุฒิ และ อ.ไพโรจน์ ไววานิชกิจ, เทคโนโลยี RFID, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า พ.ศ. 2549
- [2] <http://www.rtaf.mi.th/>
- [3] <http://www.tidi.nectec.com/>
- [4] <http://www.philip.com/>
- [5] <http://www.transponder.de/>
- [6] <http://www.transponder.de/>
- [7] <http://www.rfidusa.com/>
- [8] <http://www.polyengineer.com/>
- [9] <http://www.thailis.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้